

Enoks bok

Tolkning av Gordon Sandgren
Svenska Gnostiska Biblioteket
www.svenskagnostiskabiblioteket.se

Enoks bok - förord

Utdrag från FÖRSTA MOSEBOK 5 :

När Jered var ett hundra sex-tiotvå år gammal födde han Hanok.

Och sedan Jered hade fött Hanok, levde han åtta hundra år och födde söner och döttrar. Alltså blev Jereds hela ålder nio hundra sextiotvå år; därefter dog han.

När Hanok var sextiofem år gammal, födde han Metusela.

Och Hanok vandrade i umgängelse med Gud i tre hundra år, sedan han hade fött Metusela, och han födde söner och döttrar.

Alltså blev Hanoks hela ålder tre hundra sextiofem år.

Sedan Hanok så hade vandrat i umgängelse med Gud, såg man honom icke mer, ty Gud tog honom bort.

FÖRSTA MOSEBOK 6:

Då nu människorna begynte föröka sig på jorden och döttrar föddes åt dem. sågo Guds söner att människornas döttrar voro fagra, och de togo till hustrur dem som de funno mest behag i. Då sade HERREN: "Min ande skall icke bli kvar i människorna för beständigt, eftersom de dock äro kött; så vare nu deras tid bestämd till ett hundra tjugu år."

Vid den tiden, likasom ock efteråt, levde jättarna på jorden, sedan Guds söner begynte gå in till människornas döttrar och dessa födde barn åt dem; detta var forntidens väldiga män, som voro så namnkunniga.

Enoks bok (även känd som "etiopiske Enoch", "Enoch 1", "Hanochs bok" eller "Henochs bok") var en gång omhuldad av judar och kristna. Boken föll senare i onåd hos mäktiga teologer med anledning av dess omtvistade uppgifter om naturen och de fallna änglarnas gärningar. Enoks böcker, tillsammans med många andra böcker som var uteslutna (eller försvunnen) från bibeln var vida igenkända av många av de tidiga kyrkofäderna som "apokryfiska" böcker.

Temat i Enoks bok som behandlar bland annat de fallna änglarna och jättarna gjorde senare kyrkofäderna så rasande att en, Filastrius, faktiskt fördömde den öppet som kätteri. Inte heller nedlät sig rabbinerna någon tilltro till bokens undervisning om änglarna. Rabbi Simeon ben Jochai i andra seklet e.kr. uttalade en förbannelse på dem som trodde på den. Så boken var skarpt kritiserad, förbjuden, förbannad, och utan tvivel bränd och förstörd och sist men inte minst, försvunnen (och därmed bekvämt bortglömd) för ett tusental år. Men med en kuslig envishet, hittade Enoks bok tillbaka och började återigen spridas för c:a två århundraden sedan.

1773, spred sig ett rykte om en kvarvarande kopia av boken, och det fick den skotske forskaren James Bruce att bege sig till Etiopien. Hörsägen var sann, Enoks bok hade bevarats av den etiopiska kyrkan, som placerat den bredvid de andra bibliska böckerna.

Bruce säkrade inte en, utan tre etiopiska kopior av boken och tog dem tillbaka till Europa och Storbritannien. När dr. Richard Laurence 1821, en hebreisk professor i Oxford, gjort den första engelska översättning av arbetet, fick den moderna världen en första glimt av Enoks förbjudna mysterier.

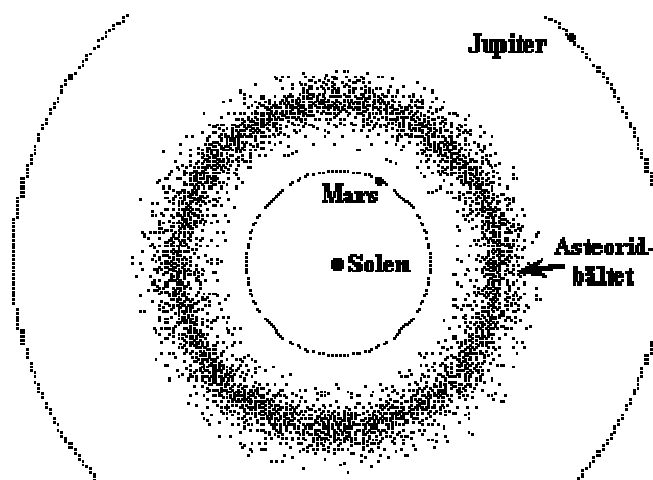
De flesta lärda säger att den föreliggande formen av Enoks bok var nedtecknad någon gång under andra seklet f.Kr. och var populär i åtminstone fem hundra år. Den tidigaste etiopiska texten var tydligen

gjord från ett grekiskt manuskript av Enoks bok, som i sig själv var en kopia av en tidigare text. Originallet var förmodligen skrivet på semitiska. Fastän den en gång troddes vara efterkristen (likheten till kristen terminologi och undervisning är slående), har nya upptäckter av kopior till boken hittats bland Dödahavsrollarna som bevisat att boken existerade före tiden för Jesus Kristus. Men datumet för originallet som Dödahavsrollarnas kopior var baserade på är höljt i dunkel. Den är dock till vissa delar troligen mycket gammal, kanske världens äldsta bok. Historikernas huvudsakliga uppfattning är att boken inte helt innehåller de autentiska orden från den gamle bibliske patriarken Enok, eftersom han levde flera tusen år tidigare än den första kända framträdandet av boken tillskriven honom. Särskilt den andra drömsynen får betraktas som en konstruktion och tillägg av judiska berättare då den beskriver judafolkets uttåg ur Egypten och dess historia, alltså långt efter Enoks tid. 1:a Mosebok, kapitel 6 nämner lite kort och mystiskt om jättar, guds söner och änglar och om floden som dränker allt liv utom Noa och hans familj. Men så värst mycket mer får vi inte veta.

Enoks bok beskriver desto mer tiden före syndafloden. Vi får en glimt av en svunnen tid som våra moderna historieböcker inte nämner något om. Utifrån vårt perspektiv öppnar sig en smått otrolig värld. Människor som blev över 900 år gamla, och jättar, ett människosläkte som kanske var två till tre meter långa, som levde på en stor kontinent i havets mitt. Änglar steg ned från himlen och flög lika lätt upp i himlarymden. Och boken nämner om världar uppe i himmelen, en del som kollapsat och t.o.m. brunnit upp.

Noas farfars far Enok som, enligt 1:a Mosebok, levde i en nära gemenskap med Gud och vid 365 års ålder försvann och aldrig mer sågs till, skrev enligt egen utsago Enoks bok tillsammans med änglarna som var hans följeslagare. Enoks bok är nu översatt och tolkad till svenska

från den engelska översättningen. Den är fantastisk med tanke på att dess ursprung lär vara mycket gammalt. Om tolkningarna är riktiga tycks Enok fått vara med om ett möte med överlägsna civilisationer, kanske betydligt mer avancerade än den vi har idag. Han berättar om flygfärder över jordens yta och till och med upp i himlarymderna. På en avlägsen planet får han möta ett annat folk, de s.k. heliga änglarna. De undervisar honom om livets och naturens lagar och sanningen. De ser livet som en andning, en ständig rörelse och vila. Själva naturen är deras förebild. I kontrast till de heligas livslagar står guds söner (Observatörerna) som förespråkar intellektets makt över naturen. En ideologisk strid uppstår, och guds söner tvingas lämna riket någonstans uppe i himlarymden. De bosätter sig i vårt solsystem, på en planet mellan Mars och Jupiter som numera är förstörd och utgörs idag av asteroidbältet (av ryska forskare kallad Faeton - efter den grekiska sagan om solgudens son som förolyckades på sin himlafärd), men de bosätter sig även på planeten Mars.

Av någon anledning exploderar Faeton, kanske genom ett kärnvapenkrig där vätet i planetens oceaner exploderade som i en gigantisk vätebomb. Eller kanske kolliderade Faeton med en annan himlakropp, hur som helst får Enok se katastrofen i en syn:

"Jag hade lagt mig ner i min farfar Mahalalels hus, när jag såg i en syn hur himmelen kollapsade och föll till jorden. Och när den föll till jorden såg jag hur den svaldes av jorden i en stor avgrund, och bergen på jorden bröts sönder, och kullar sjönk ner och jämnades med marken, och höga träd slets sönder från deras stammar, och slungades ner och sjönk i avgrunden. Och då började jag att gråta högt, och sa: "Jorden är förstörd."

Stora klippblock far iväg i rymden, kanske är det inte i första hand Jorden som träffas, vilket Enok tror, utan Mars. Planeten tar eld och brinner upp. Ur den gnostiska boken "Kristus och Sofia" och "Världens ursprung":

"Och deras himlar kommer att falla den ena faller på den andra och deras styrkor kommer att förgöras genom eld. Deras stabila riken kommer också att vara omkullvälta. Och hans himmel kommer att falla och brytas itu. Hans [...] kommer att falla ner på [...] förstöra dem; de kommer att falla ner i avgrunden, och avgrunden kommer att omsluta dem."

"så att inte glömskan på grund av er skall visa sig igen, nämligen glömskan som orsakades av den orena kroppsliga inblandning som kom från dem (Guds söners sammanblandning med människan) och som föregicks av den förskräckliga elden. Detta uppstod på grund av deras illvilliga avsikt."

En fruktansvärd katastrof drabbade vårt solsystem. Enok får veta att störningen kommer att ändra planeternas banor och tider. Jordens årsrytm på dåvarande 364 dagar har uppenbarligen också ändrats:

Ur boken Himlaljusen:

"Och i de dagarna skall livslängden på människorna förkortas (till max 120 år), och deras säd skall utvecklas dåligt på fälten, och alla saker på jorden skall förändras, det skall inte framträda i rätt tid: regnet skall inte falla på rätt tid. Och frukterna skall inte växa ordentligt. Och månens ordningsföljd skall ändras, och inte framträda vid rätt tid. Och i de dagarna skall solen skina mer ljusst än vanligt. Och många himlakroppar skall förändra sin ordning. Och de skall ändra sina omloppsbanor och uppgifter, de skall inte framträda vid fastställda tidpunkter. Och himlakropparnas ordning skall hemlighållas för de oheliga, och de på jorden skall missta sig angående dem, ja de skall missta sig på himlakropparna och ta dem för gudar. Och osanningen skall ökas bland dem, och straff skall drabba dem så att det förgör alla."

En rysk forskare, [A. Kazantsev](#) skriver:

Min teori är att det fanns en avancerad civilisation på planeten Faeton, säger Kazantsev. Att denna civilisation förintade både sig själv och sin planet under ett atomkrig. Atomkatastrofen kan ha varit av en sådan omfattning att vätet i plantens oceaner exploderade som i en gigantisk vätebomb. Jag har diskuterat möjligheten av en sådan havsväteexplosion med den danske atomfysikern N Bohr och han ansåg den vara fullt tänkbar.

En grupp på c:a 200 rymdvarelser, guds söner eller observatörer har c:a 100 år före Enoks födelse bosatt sig på jorden och avlat barn med

människorna. Dessa barn, jättarna blev ett aggressivt och ondskefullt släkte just därför att de var korsningar (bastarder) mellan änglar och Människor.

Ur boken naturen och fallet:

"Gå och säg till observatörerna, som har sänt dig: ni borde gå människornas ärenden, och inte låta människorna gå ärenden åt er: varför har ni lämnat det heliga, och sanna, och gjort människodöttrarna med barn, och taget dem till era hustrur? Och fastän ni var heliga och levde ett sant liv, så orenade ni er själva med dessa gärningar mot kvinnorna på jorden. Människorna har lust efter kött och blod eftersom de lever och dör. De befruktar sina hustrur och avlar barn med dem, och därför kan ingenting annat förväntas av dem. Men ni levde ett evigt liv, och var odödliga i alla generationer, därför skall ni inte ta till er hustrur för att avla barn. Och nu, skall jättarna, som är avlade av er från himlen och av människokött, kallas bastarder och jorden skall vara deras bostad. De har blivit ondskefulla därför att deras ursprung är en blandning av människor på jorden och änglar från himmelen. Jättarna plågar, förtrycker, krigar, och utför förstörelse på jorden, och orsakar problem. Dessa varelser reser sig upp mot människornas barn och mot kvinnor, därför att de har utgått från dem. "

Rymdvarelserna, guds söner, fallna änglar eller vad vi ska kalla dem, lärde ut skadliga hemligheter till människorna, det var allehanda kunskap och hantverk. Det hela ledde till ett moraliskt förfall och människan började lida. Den ursprungliga människan förtrycktes och nästan

utrotades av jättarna. I detta läge bestämde sig änglar för att utrota jättesläktet. På en enda dag skulle de brinna upp och uppslukas i en gigantisk översvämning när deras kontinent sjönk ner i havet (träffad av en asteroid?), men änglarna sparade en människa och hans släkt. Det var Noah som blev utvald att bilda stommen till den kommande rasen som skulle befolka jorden. Noah blev förmodligen genetiskt förändrad. Därefter minskade människans ålder dramatiskt till maximalt 120 år.

Noas far Lemek blev mäkta förvånad när Noa föddes, han var alldeles vit i skinnet och blev röd som en ros när han gav hals och hans ögon lyste alldeles (blåa?). *"Är jag verkligen far till det barnet"* undrade han? Han tyckte barnet liknade de ljusa och blåögda änglarna. Själv var han mörkhyad och brunögd. En genetisk och kulturell störning fanns dock kvar och det skulle komma att krävas en lång tids rehabilitering innan människan skulle bli helt återställd. Men människan utlovades en framtida guldålder då fullkomligheten återigen skulle se dagens ljus efter många generationer. Livets träd skulle så småningom skänkas till detta renade släktet och dess frukt ge människan den långa livslängden som förfäderna en gång hade. Enok fick veta att insikten till fullkommandet hade att göra med två monster som delats från varandra. Det var ett kvinnligt monster som slog ner i havet (eller hade sitt uppehålle i havet och i alla vattendrag) och ett manligt monster som slog ner i torra öknen (eller hade sitt uppehålle i vildmarken). Insikt i den symboliska betydelsen skall komma att lösa människans problem. Syftar detta på att guds söners inblandning orsakade en polarisering mellan det kvinnliga och det manliga i våra psyken eller var det helt enkelt en stor asteroid från den förstörda planeten Faeton som styrdes ner mot jorden och delades på mitten i jordens atmosfär? Men asteroider är ju inte manliga eller kvinnliga. Många farliga kvinnliga sagoväsen förknippas med vatten

och manliga med vildmarken. Hur som helst skall insikten till fullkommandet ligga i förståelsen av vad guds söner orsakade för slags störning hos människorna. Om det syftar på en polarisering av våra psyken torde lösningen vara att återförena det manliga och det kvinnliga till ett enda fullkomligt medvetande. Det var hur som helst inte människorna som syndat, det var guds söner och deras avkomma jättarna som störde människorna.

Jättarna och de fallna änglarna skulle förgöras och den utvalda människorasen och de "gudomliga" livslagarna återupprättas. Dessa lagar beskrivs i början av boken som den levande och växlande processen i själva naturen och genom att betrakta och studera naturen ger den människan en vägledning hur hon ska bli botad från sin störning orsakad av den onaturliga inblandningen av "guds söner". Den utvalda människa var Noa som åter skulle befolka jorden. Uppenbarligen blev hans mor befruktad av änglar för att modifiera den mänskliga rasen. Sålunda är vi människor minst 25% änglar (utomjordingar) och högst 75% människor från Jorden. I Noas bok står det."

"Och efter några dagar tog min son Metusalem en hustru åt sin son Lamech, och hon blev gravid och födde en son. Och hans kropp var vit som snö och röd som en blommande ros när han gav hals, och håret på hans huvud och hans långa lockar var vitt som ull, och hans ögon var vackra. Och när han öppnade sina ögon, var det som om hela huset sken upp och blev ljusst. Och när han kom fram med hjälp av barnmorskan, öppnade han sin mun, och konverserade med full hals. Men hans far Lamech blev rädd för honom och flydde, och han kom till sin far Metusalem. Och han sa till honom: "jag har fått en främmande son, han skiljer sig från oss och är olik människor,

och han liknar Guds söner från himmelen; hans natur är annorlunda och han är inte som oss, och hans ögon är som solstrålar, och hans ansiktsuttryck är härligt. Men det verkar inte som han utgår från mig utan från änglarna".

Översättningen från den engelska texten har inte alltid varit exakt. Vissa upprepningar har uteslutits och några stycken har möblerats om för att bättre stämma i händelseförloppet. Uppenbarligen har Enoks bok genom historien blivit mer eller mindre bearbetad, stycken har flyttats och blandats. Andra drömsyner får man nog helt enkelt betrakta som en efterhandskonstruktion. Den har allt för tydliga judiska inslag och ett helt annat språk. Religiösa övertoner som "Gud" är tydligen ett senare slentrianmässigt tillägg av tolkare och översättare som inte kunnat förstå vad som åsyftas. De har sorterats bort på vissa ställen där Enok själv pekar på naturens gång som den levande process som styr tillvaron eller talar han om en kung, den Gamle, uppe på någon planet som han får besöka. Ibland har vissa ord lagts till i texten för att öka på förståelsen. Denna bok är en tolkning från den engelska texten men förhoppningsvis är det också en sannare och närmre originalet samt en mera lättillgänglig tolkning. Målsättningen har varit att försöka förstå vad boken verkligen handlar om. Då Enoks bok så tydligt är påverkad av andra senare översättare finns det nog inget exakt original kvar. Ingen kan därför veta vilken version som är helt sann. Mycket i boken verkar dock vara äkta.

Gordon Sandgren

Enoks bok I

Översättning och tolkning av Gordon Sandgren

Sektion I

Naturen och fallet

Introduktion

Detta är Enoks ord, varmed han hälsade dem som lever på förändringens tid, när det onda och oheliga är på väg att försvinna. Och han upphöjde sin röst och sa:

Jag är Enok. Mina ögon öppnades, och jag fick se det storslagna i himlarna. Änglarna visade mig detta fantastiska och jag kunde förstå det jag såg och hörde. Men budskapet kan inte förstås av detta människosläkte utan är till för ett avläggset som kommer. Angående de människor som lever då sa jag, och upphöjde min röst:

Det fullkomliga skall komma tillbaka.

Och se! Den store guden skall stiga ner till denna världen och framträda från sin boning. Han skall stiga ner från sina himmelska boningar och visa sin styrka.

Den store guden kommer att stiga ned tillsammans med tio tusentals heliga änglar och förstöra världen på grund av de oheliga änglarnas gärningar.

De som iakttar detta skall drabbas av stor rädsla, de skall darra och skälva tills de heliga från himlarna har avslutat sitt ärende.

Höga berg skall skaka, och höga kullar skall jämnas med marken, och de skall smälta som vax innan de flammar upp.

Världen skall klyvas i små delar, och allt som är därpå skall förstöras, och förstörarna skall därmed få sin dom.

Men han som är Sann handlar utifrån rättvisa och det kommer att bli fred.

Han kommer att skydda den utvalda människan och ge dem barmhärtighet. Och de kommer alla att tillhöra den kraft som är Ett och Hel, och de kommer att få framgång.

Och det sanna Ljuset skall framträda i människorna och det skall bli fred.

Naturens gång

Se på naturen, hur planeterna vandrar i sina omloppsbanor, och hur stjärnorna stiger upp och sänker sig ner allt efter varje årstid, och de överträder inte sina fastställda rörelser. Se på jorden, och ge akt på det som händer, från början och till slut. Se hur regelbundet allt är. Lägg märke till hur allt visar sig, se på sommaren och vintern, hur jorden fylls med vatten från molnen och dagget och regnen.

Lägg märke till vintern och se hur träden faller sina löv, utom de fjorton träd som behåller gammalt lövverk mellan två och tre år tills nya blad kommer.

Och lägg märke till hur solen skiner på sommaren och hur ni söker skugga och skydd mot solens hetta, och lägg märke till hur varm jorden och klipporna blir av solen så att ni inte kan trampa på den.

Se hur träden täcker sig med gröna blad och bär frukt. Se hur naturen oförtrutet arbetar från år till år och dess uppgifter ändras inte, så varför bekymra sig om dess kraft.

Men ni Observatörer har varit otrogna mot naturens lag, ni har vänt er bort från det sanna livet och därför skall ni inte få fred.

Därför skall era dagar förbannas och ni kommer att gå under.

I kommande dagar skall era handlingar för alltid vara avslutade och Fullkomligheten skall återställas.

Men den utvalda människan skall glädjas och det skall bli fred på jorden. Den utvalda människan kommer att räddas och ett gudomligt ljus skall genomlysa dem. Men för alla dem som bryter mot den Sanna lagen finns ingen räddning. De skall bindas tills de onaturliga tankarna har slutat verka i dem.

Men för dem som valt livets sanna lag skall ljus, glädje och fred visa sig, och de skall ärva och befolka jorden. Och helheten skall åter få råda bland människorna.

Detta skall tilldelas dem som valt visheten, och de skall alla leva och aldrig mera synda genom otrohet mot Livet. De kloka kommer att vara ödmjuka och de skall inte överträda livets lag. De kommer inte att dö av ilska eller vrede för de kommer att leva ett gott liv i alla sina livsdagar.

Fallet

Människorna hade börjat föröka sig på jorden och söner och döttrar föddes åt dem. Och änglarna, observatörerna från rymden, såg och fick behag till människornas döttrar för de var mycket vackra, och de sa till varandra: "Kom, låt oss välja vackra kvinnor bland människornas döttrar och avla barn med dem." Och Semjaza, som var deras ledare, sa till de andra änglarna som var med: "Jag tror inte att denna handling kommer att godkännas av himmelsfolket, och jag kommer ensam att få skulden." Men alla de andra svarade honom och sa: "Låt oss alla avlägga en ed, och förbinda oss att göra gemensam sak och på så vis fullfölja denna plan." Sedan svor de alla tillsammans och beslutade sig genom en gemensam ed att genomföra handlingen. Och de var tillsammans c:a två hundra personer som för 450 år sedan, i min fader Jareds dagar, landade på toppen av Hermons berg. Och dessa är namnen på deras

ledare: Semjaza, deras högste ledare, Araklba, Rameel, Kokabel, Tamlel, Ramlel, Danel, Ezeqeel, Baraqijal, Asael, Armaros, Batarel, Ananel, Zaqiel, Samsapeel, Satarel, Turel, Jomjael, Sariel. Dessa är deras viktigaste ledare.

Och alla två hundra änglar som stigit ned från rymden tog till sig kvinnor, och var och en valde åt sig en kvinna de fann behag i, och de gick in till dem och älskade med dem och de fick storväxta barn. Och de lärde dem allehanda konster som att sminka sig, odla växter och tillverka medicin. Och Azazel lärde människorna tillverka vapen, svärd, knivar, sköldar och bröstplåtar, och han lärde dem framställa metaller från jorden och konsten att bearbeta dem, att göra armband och ornament, att använda ämnet antimon, och att måla vackra ögonlock, att använda dyrbara stenar, och att tillverka färgtinkturen.

Men det uppstod mycken laglöshet, det begicks otukt mot människorna, och de blev vilseledda och fördärvade på alla vis.

Semjaza lärde ut trolldom och drogtillverkning, Armaros hur man löste sig från trolldom, Baraqijal lärde ut astrologi, Kokabel astronomi, Ezeqeel kunskap om väder, Araqiel kunskap om jorden, Shamsiel kunskap om solen, och Sariel kunskap om månens bana.

De korsade jättebarnen förökade sig mycket och de trängde undan människosläktet, och när människorna inte längre orkade stå emot jättarna, vände sig jättarna mot människorna och började till och med att äta dem. Och de började misshandla däggdjur, fåglar, kräddjur och fiskar och så småningom började de äta varandra och dricka varandras blod. Vid den tiden började människorna klaga och lida mycket. Och som människorna förstördes och kom allt längre bort från sitt naturliga ursprung, ropade de och grät, och deras rop hördes upp till himmelens port.

Och då fick de heliga änglarna Mikael, Uriel, Rafael, och Gabriel vetskap om vad som hände och de såg mycket blod spridas på jorden, och laglöshet bredde ut sig. Och de sa till varandra: "Jordens invånare gråter och deras rop når ända upp hit till himmelen. Människorna bönar och ber: Lägg fram vårt problem inför den Högste och hjälp oss". Och de sa till den Högste: "Gud av gudar, Kung av kungar, du den Äldste, du som ser alla ting och inget kan gömma sig för dig. Du ser vad Azazel har gjort, han har lärt ut orättfärdigheter på jorden och avslöjat eviga hemligheter som tillhörde de heliga folken i himmelen, och som människorna inte kunde motstå att lära: Och du ser Semjaza, som du har givit makt att regera över sina underställda. De har gått in till människornas döttrar på jorden, och älskat med jordiska kvinnor, och gjort dem med barn som har fött korsningar, och avslöjat för dem alla möjliga synder. Och kvinnorna har fött jättar, och hela jorden har därigenom blivit uppfylld med blod och våld. Och nu gråter människorna och deras rop når ända till himmelens port, och deras klagan har nått oss: och det upphör inte så länge de laglösa gärningarna fortsätter på jorden. Och Du känner till allt detta, och Du ser dessa saker och Du lider med dem, men Du säger inte till oss vad vi ska göra."

Då sa Den Högste till Uriel: "Gå till Lamechs son Noah, och säg till honom, göm dig!" och avslöja för honom att slutet närmar sig: hela jorden kommer att förstöras, en översvämning kommer att drabba hela jorden, och den kommer att förstöra allt som är på den. Och instruera honom hur han skall fly, men hans säd ska bevaras för alla framtida generationer."

Och Den Högste sa till Rafael: "Stoppa Azazels gärningar, bind honom tills han onda gärningar har upphört. Och bota jorden som observatörerna har skadat, och proklamera läkandet av jorden, för att pesten ska försvinna. Men människornas fortbestånd får inte äventyras

genom de hemliga saker som rymdobservatörerna har avslöjat och lärt ut till deras söner jättarna. Hela jorden har blivit skadad av de handlingar som lärdes ut av Azazel: Han får skulden för alla dessa synder." Och till Gabriel sa den Högste: "vidta åtgärder mot bastarderna (jättarna), de misslyckade individerna. Förgör observatörernas barn som lever bland människorna: skicka dem mot varandra så de må förgöra varandra i krig: för deras existens måste upphöra. Och inga nådeansökningar som deras fäder gör till dig skall tillåtas; för de tror att de ska leva för alltid." Och den Högste sa till Mikael: "Gå, bind Semjaza och hans anhängare som har begått våldtäckt mot människokvinnor och som har förgripit sig på dem. Och när deras söner slår ihjäl varandra, och när de har sett deras älskade förgöras, bind deras säd för minst sjuttio generationer i jordens dalar, ända tills slutet och till dess att de onda gärningarna slutat verka, ända tills domen som är för evigt och för alltid är fulländad. I de fjärran dagarna skall det oheliga för alltid vara utrotat. Och de dåliga egenskaperna skall vara dödsdömda och förstörda. Och andan från rymdobservatörernas ättlingar skall bli utrotad och förstörd, därför att de har felat mot människan och naturen. Allt onaturligt skall förstöras från jordens yta och varje onaturlig handling skall upphöra: och sanningen skall framträda till glädje för evigt.

Därefter skall de fullständigt leva i fred ända tills de avlat tusentals barn, från deras ungdoms dagar och till deras ålderdom.

Och sedan skall hela jorden komma i balans, och alla tänkbara träd skall planteras och jorden skall vara hel och harmonisk. Och alla önskvärda växter skall planteras på den, och människorna skall plantera vin på den: och vinrankorna som de planterar skall ge avkastning och vin i överflöd, och allt frö som blir sått därpå skall av varje mått bära ett tusental, och varje mått av oliver skall ge en avkastning på tio gånger pressad olja.

Och jorden skall rensas från allt förtryck, och från alla onaturliga handlingar, och från allt som förstör jorden.

Och i de dagarna kommer visdom som finns i himmelen att skickas ner på jorden över människornas tankar och handlingar.

Och alla människor skall bli hela och fullkomliga, och alla nationer och alla folk skall följa Sanningens Ande. Och jorden skall vara rensad från all obalans, och från alla orätta handlingar, och från alla straff, och från all plåga, och jorden kommer aldrig att besudlas igen från släktled till släktled och för evigt."

Innan dessa saker inträffade var jag gömd, och inga människor visste var jag var eller var jag vistades, eller vad som hade blivit av mig. Mina aktiviteter hade att göra med det som rymdobservatörerna hade ställt till med, och jag tillbringade dagarna med de heliga änglarna på en avlägsen plats.

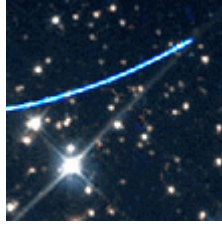
Och jag Enok blev utvald och skickad av änglarna. De kallade på mig och sa till mig: "Enok, du som är en skrivare av sanningen, gå och säg till observatörerna, de som har lämnat den höga himmelen, den heliga platsen, säg till dem, de som har förgripit sig på kvinnorna, och har gjort barn på jorden, och tagit till sig människornas kvinnor: Ni har orsakat stor oreda och skada på jorden: Och ni skall inte få förlåtelse för era misstag: och era barn, jättarna, skall ni få se utplånas, och ni skall klaga över förgörelsen av era barn, och ni skall be böner till Den Högste, men barmhärtighet och fred skall ni inte få."

Och jag blev förd till den plats där observatörerna vistades och sa: "Azazel, du skall inte få fred: ett stort straff väntar dig och du och din anda kommer att bindas: du skall inte mötas med tolerans och din begäran om nåd kommer inte att bifallas, därför att du har lärt ut dessa orättigheter mot människorna." Och jag talade med alla de andra observatörerna, och de var alla så rädda att de darrade och skakade.

Och de bönföll mig att göra en anhållan om förlåtelse för dem, och läsa upp deras nådeansökan i närvaro av det himmelske folket. För härefter vågade de inte själva tala med dem av skam för vad de hade gjort. Då skrev jag ut deras nådeansökan över de handlingar som de ville ha förlåtelse för. Och jag gick och satte mig ner vid Dans vattnen, i landet Dan, vid sydvästra Hermon, där jag blivit lämnad av mina följeslagare: jag läste deras ansökan ända tills jag föll sömn. Och en konstig dröm kom till mig, och syner kom till mig, jag såg visioner av tuktan, och en röst befallde mig: "Berätta för guds söner vad du har sett, och tillrättavisa dem." Och när jag vaknade, gick jag till dem, och de satt alla församlade där i Abelsjail, vilket ligger mellan Libanon och Seneser, och de grät med deras ansikten täckta och jag berättade för dem de upplevelser jag hade haft, och jag började tala och tillrättavisa dem.

Jag tillrättavisade dem i enlighet med det uppdrag jag fått i min vision. Och jag sa till dem: "jag skrev er ansökan, och i min syn framkom det, att er anhållan om förlåtelse kommer inte att bifallas, och den domen står fast. Hädanefter skall ni inte kunna lämna jorden, ni skall bindas på jorden ända tills all orätt och all oreda har fått ett slut. Och som ni tidigare har fått veta skall era älskade barn förgöras och ni kommer inte att ha någon glädje av dem. Och er anhållan om nåd skall inte bifallas, varken för er eller jättarna: även fastän ni gråter och talar alla dessa ord som jag skrivit ner, skall ni inte benådas."

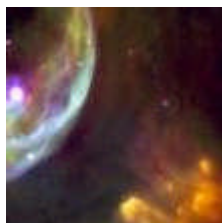
Och synen visades för mig på detta sätt: ett moln inbjöd mig och en dimma kallade på mig och jag kom in i änglarnas vagn, och vindarna fick mig att flyga och lyfte mig uppåt, och bar mig till himlarna och stjärnorna rusade förbi och jag for iväg.

Och jag kom fram till en värld som verkade vara byggd av kristaller och omgiven av ljus som av eldslågor: och det började verkligen skrämma mig. Och jag kom igenom ljuset och vidare mot en stor värld som gnistrade som av kristall: och världen var som ett mosaikgolv gjort av kristaller, och dess grund var av kristall. Taket var fyllt av ljus från stjärnhimlen, och mellan stjärnorna syntes de flygande keruberna, och deras kupoler var som klart vatten och eld eller ljus kom fram under dem.

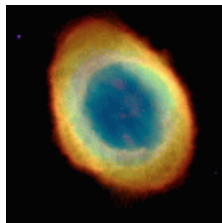

En flammande ljus omgav väggarna, och dess portar upplystes av ljus. Och jag kom in i världen, och det var både varmt som eld och kallt som is: det var inte trevligt där: jag blev mycket rädd, och darrade kraftigt. Och som jag darrade och skakade, föll jag ner och gömde mitt ansikte. Och när jag tittade upp jag fick se en syn, där var en andra värld, större än den förra, och hela porten stod öppen framför mig, och det lyste om hela världen. Det överträffade i glans och prakt och omfattning allt jag varit med om, så jag kan inte beskriva dess prakt.

Och grunden var av ljus, och ovan det var det ljuspunkter som av stjärnor, och dess innertak var av ljus. Och jag tittade och såg därinne en

ståtlig tron: dess framträdande var såsom kristall, och hjulen ovanför liknade den lysande solen, och där fick jag se keruberna. Och under dem kom strömmar av flammande ljus som var så ljusst att jag inte kunde titta på det. Och en man satt i en av keruberna, och hans kläder sken som solen och de var vitare än snö. Flammande ljus var runt om honom. Och tills då hade jag varit hjälplös på mitt ansikte, skälvande och rädd: och mannen kallade på mig, och sa till mig: "Kom hit Enok." Och en av änglarna kom till mig och tog tag i mig, och han fick mig att stiga upp: och jag böjde mitt ansikte nedåt.

Och mannen sa till mig: "Var inte rädd, Enok, du rättrådige människa och skrivare av sanningen: kom närmare och hör min röst. Gå och säg till observatörerna, som har sänt dig att gå deras ärenden: ni borde gå människornas ärenden, och inte människorna åt er: varför har ni lämnat det heliga, och sanna, och gjort människodöttrarna med barn, och taget dem till era hustrur? Gå och säg till observatörerna, som har sänt dig: ni borde gå människornas ärenden, och inte låta människorna gå ärenden åt er: varför har ni lämnat det heliga, och sanna, och gjort människodöttrarna med barn, och taget dem till era hustrur? Och fastän ni var heliga och levde ett sant liv, så orenade ni er själva med dessa gärningar mot kvinnorna på jorden. Människorna har lust efter kött och blod eftersom de lever och dör. De befruktar sina hustrur och avlar barn med dem, och därför kan ingenting annat förväntas av dem. Men ni levde ett evigt liv, och var odödliga i alla generationer, därför skall ni inte ta till er hustrur för att avla barn. Och nu, skall jättarna, som är avlade av er från himlen och av människokött, kallas bastarder och jorden skall

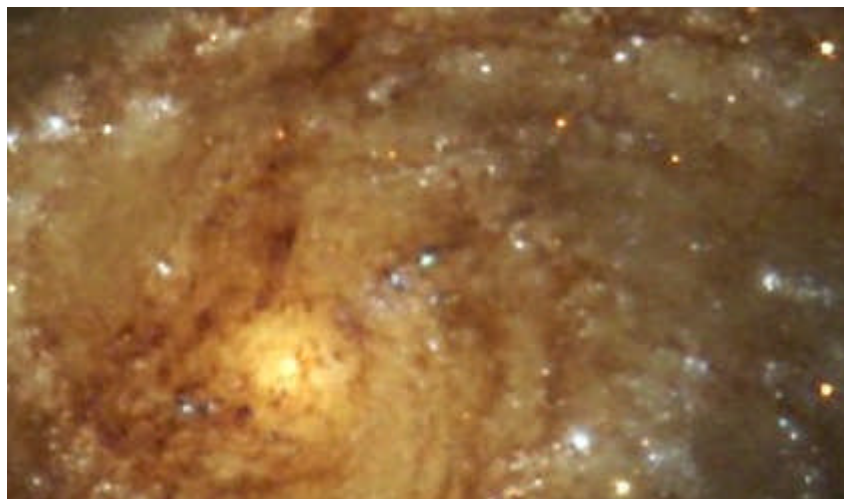
vara deras bostad. De har blivit ondskefulla därför att deras ursprung är en blandning av människor på jorden och änglar från himmelen. Jättarna plågar, förtrycker, krigar, och utför förstörelse på jorden, och orsakar problem. Dessa varelser reser sig upp mot människornas barn och mot kvinnor, därför att de har utgått från dem.

Och säg nu till observatörerna som har sänt dig att medla åt dem, säg till dem: "ni har varit i himmelen, men alla mysterier har inte blivit kända för er, men ni kände till de värdelösa mysterierna, och dessa har ni lärt ut till kvinnorna, och genom dessa mysterier har kvinnor och människor handlat skadligt på jorden." Säg därför till dem: "ni skall inte få nåd."

Och dessa är namnen på de änglar som var med mig. Uriel, en av änglarna, som har kunskaper om himlarna. Rafael, en av änglarna, som råder över människors själar. Raguel, en av änglarna som tog hämnd på den världen som nu endast är stenar. Mikael, en av änglarna, som råder över förståndet. Saraqael, en av änglarna, som har kunskap om människors sjukdomar. Gabriel, en av änglarna, som råder över flygande keruber. Remiel, en av änglarna, som är satt över det som [-].

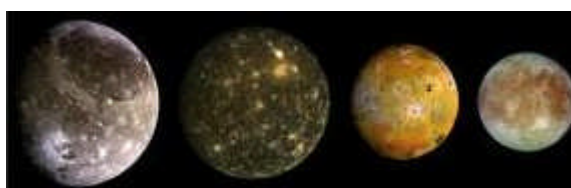

Och de tog med mig till en plats där det framträdde liksom flammande ljus, och det kunde framträdde människor ur ljuset när de så önskade. Jag fördes till en mörk plats mellan stjärnorna, till en värld vars topp pekade och nådde upp mot himmelen. Och jag såg platser av lysande himlakroppar och stjärnors skatter, jag såg åskan som kom ner i de största djup. Där var en lysande båge och pilar som vibrerade och jag kom till det stora mörkret och till platser där inga människor går.

Jag såg en plats som inte hade något himlavalv ovanför, och ingen stadigt grundad jord under den: där var inget vatten på den, och inga fåglar, men det var en ödslig och ryslig plats. Jag såg där sju stjärnor som stora brinnande berg, och ängel som var med mig sa till mig, när jag frågade angående dem: "denna plats är slutet för himlar och jordar: detta har blivit ett fängelse för stjärnor och här finns en stor mängd himlar. Och dessa är de stjärnor som inte har fullföljt sin utveckling i början av deras tillblivelse, därför har de inte gjort framsteg inom fastställd tid. Och de har blivit begränsade ända till en tid om tio tusentals år."

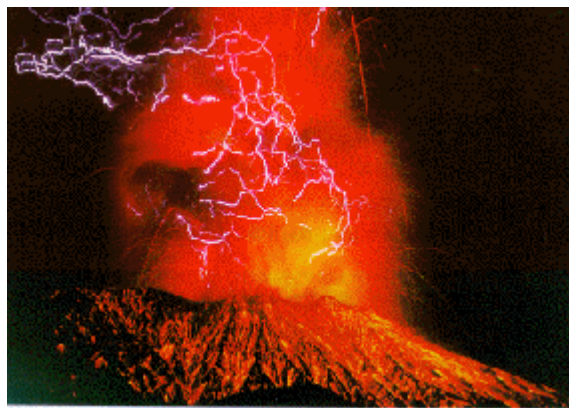
Och jag Enok, såg detta, upplösningen på alla saker: och ingen människa har sett det jag har sett. Och jag for vidare och såg en plats som brann dag och natt, där var sju berg och där var märkliga stenar, tre mot öster, och tre mot söder. Och de mot öster, där var en sten färgad, och en som av pärla, och en som av hyacint, och de mot söder var av röd sten. Men den i mitten sträckte sig som en Guds tron av alabaster, och toppen av tronen var av safir.

Och jag såg en flammande eld. Och bortom dessa berg var ett område där stora jorden slutar: och fortsätter med himmelen. Och jag såg en djup avgrund, därur kom en pelare av eld, och bland dem såg jag en pelare av eld falla, vilket är svårt att beskriva men på samma sätt som höjd står mot djup.

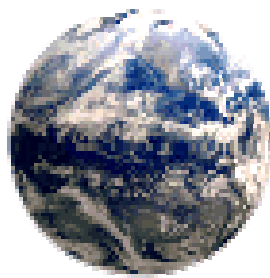

Och jag kom dit där det var kaos. Och jag såg där någonting fruktansvärt: jag såg varken en himmel ovan eller en stadig grundad jord, men en plats kaotisk och fruktansvärd. Och där såg jag sju himmelska stjärnor bundna tillsammans, som stora berg och brinnande eld. Då sa jag: "Av vilken anledning är de begränsade hit, och vad är förklaring att de har kastats in hit?" Då sa Uriel, som var med mig, och som var huvudsaklig chef över detta, och han sa: "dessa är ett antal stjärnor, som har överträtt naturlagen, och är fångna här ända till tio tusental år, tills tiden har upprättat deras balans, och de blivit fulländade."

Och därifrån kom jag till en annan plats, vilken var ännu mer fruktansvärd än den förra, och jag såg en ryslig sak: en stor eld där det brann och var stora utbrott, och platsen var kluven som i en lång avgrund,

och den var full av stora pelare av eld som sedan föll ner: varken dess utsträckning eller dess storlek kunde jag se, eller ens gissa. Då sa jag: "vilken skrämmande plats och vad hemsk den är att titta på!" Då svarade Uriel mig: "Enok, varför är du så rädd och skrämmd?" Och jag svarade: "På grund av denna skrämmande plats, och detta skådespel av smärta."

Jag såg hur all skapelse såg ut, hur jorden var formad och jag såg jordens kanter och vindarna som bär upp jorden och himmelens valv. Jag såg vindarnas vackra former och hur molnen sträcker ut sig på himmelens valv. Jag såg himmelens vindar vrida sig och jordens vindar hur de bar på molnen och hur himmelen välvde sig runt kanten på jorden.

Och de tog mig till levande vattnen, och till det västra ljuset, där solen går ner. Och jag kom till en flod av eld, som kom ut ur jordens inre i vilken elden flödar som vatten och tömmer sig själv ut i det stora havet mot väster. Jag såg floder som rann ut i den stora floden. Jag såg

flodernas mynningar på jorden. Jag såg vinterns mörka isberg och platsen varifrån djupa vattnen flödar.

Och därifrån kom jag till en annan plats på jorden, och han visade mig ett berg som omgavs av eld som brann dag och natt.

Och jag kom bortom det och såg sju storartade berg alla olika varandra, och stenarna därpå var storartade och vackra, storartade som en helhet, av härlig uppenbarelse och en vacker syn: tre mot öster, en grundad på den andra, och tre mot söder, en på den andre, och djupa grova raviner, ingen av dem hörde ihop med någon annan. Och det sjunde berget var i mitten av dessa, och det överträffade de andra i höjd, det liknande en sittplats av en tron: och välluktande träd omgav "tronen".

Och bland dem var ett träd som jag ännu aldrig hade känt lukten av, inget liknande fanns bland de andra träden, inga andra var som det: det hade en doft bortom alla dofter, och dess löv och blommor och trä visnade aldrig: och dess frukter var vackra, och dess frukter påminde om dadlar från en palm. Då sa jag: "Vilket vackert träd, och vad väldoftande det är, och dess löv är fina, och dess blommor ser mycket välbehagliga ut." Då svarade Mikael, som var med mig, och som var ledaren.

Och han sa till mig: "Enok, varför frågar du mig angående doften på trädet, och varför vill du lära dig sanningen?" Då svarade jag honom: "Jag vill veta allting, men speciellt allt om detta träd." Och han svarade och

sade: "Detta höga berg vilket du har sett, vars topp liknar en tron, är den Gamles plats, där han bosätter sig, när han kommer ner och besöker jorden med de andra gudarna. Och detta välluktande träd har ingen dödlig tillåtelse att vidröra, inte förrän det onda och onaturliga försvunnit från jordens yta, tills dess fulländningens tid har kommit för alltid. Då skall trädet givas till de fullkomliga människorna. Trädets frukt skall vara föda åt dem som valt det Levande Livet: det skall flyttas och planteras på heliga platser, som ett tempel åt den Evige Kungen.

På den tiden skall människorna glädjas, och de skall bli fullkomnade; Och dess doft skall vara i deras ben, och de skall leva ett lång liv på jorden på grund av frukten från trädet, så länge som deras urfäder levde:

Och i deras dagar skall ingen sorg eller pest eller plåga eller olycka vidröra dem."

Då välsignade jag den Högste, som har förberett detta åt människorna, och lovat ge det till dem.

Och jag kom därifrån till mitten av jorden, och jag såg en välsignad plats i vilken där var träd med grenar som blommade. Och där såg jag ett berg, och nedanför berget till öster där var en ström och den flödade mot söder. Och jag såg mot öster ett annat berg högre än detta, och mellan dem en djup och smal ravin: i den rann även en ström nedanför berget. Och till väster därom var ett annat berg, lägre än det förra och med små upphöjelse, och en djup och torr ravin mellan dem: och en annan djup och torr ravin var vid foten av tre berg. Och alla ravinerna var djupa och smala, och formade av hård klippa, men inga träd var planterade på dem. Och jag njöt vid klipporna, och jag njöt vid ravinen, ja jag njöt verkligen mycket.

Och därifrån kom jag mot öster, till foten av ett berg i öken, och jag såg en enslig vildmark, full av träd och plantor. Och vatten strömmade fram

uppifrån berget, det rusade fram som ett riklig vattendrag vilket flödade mot nord-väst och den orsakade moln och dagg som steg upp på varje sida.

Och därifrån kom jag till annan plats i öknen, och närmade mig östra foten av detta berg. Och där såg jag aromatiska träd som doftade av rökelse och myrra, och träden liknade mandelträd.

Och bortom dessa, kom jag mot öster, och jag såg en annan plats, en dalgång full av vatten. Och där var ett väldoftande träd, som luktade som söndermalet trä. Och på sidor av de där dalarna kände jag välluktande kanel. Och bortom dessa fortsatte jag mot öster.

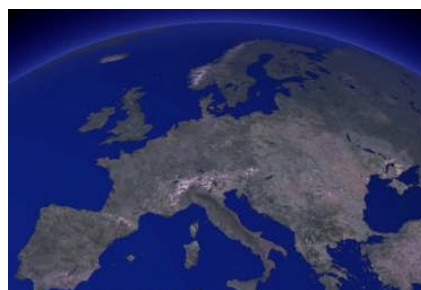
Och jag såg andra berg, och bland dem var det lundar av träd, och det flödade nektar från dem, och de kallas sarara och galbanum. Och bortom dessa berg såg jag ett annat berg mot öster där landet slutar, där växte det aloe-träd, och alla träd var fulla av frukter, så som mandelträden. Och när man brände det, luktade det sötare än någon välluktande doft.

Och efter att jag luktat på dessa träd, så tittade jag mot norr och över bergen där såg jag sju berg fulla av utvalda och välluktande träd och kanel och peppar. Och därifrån flög jag över topparna på alla dessa berg, långt mot öster av jorden, och passerade över Erythraeanska havet och for långt bortom det, och passerade över Zotiel. Och jag kom till en vacker trädgård med otaliga träd och det var stora träd där, mycket stora, vackra, och härliga, och storartade träd, och kunskapens träd var där, vars frukt de fullkomliga människorna åt och fick stor visdom. Det trädet är lika högt som en gran, och dess löv liknar Carobträd: och dess frukt är som klasar från en vinstock, mycket vackert: och trädets doft kändes i fjärran. Då sa jag: "Vilket vackert träd!" Då svarade Rafael, som var med, och sa: "Detta är visdomens träd, av vilket dina förfäder har ätit."

Och därifrån kom jag till jordens slut och såg där många olika slags stora odjur; och jag såg fåglar, som alla var olika i utseende och skönhet. Och mot öster från odjuren såg jag jordens kant där himmelen vilar och jag kom till portarna där himmelen öppnas. Och jag såg hur himmelens stjärnor kom emot mig, och jag räknade portarna som rörde sig, och skrev ner varje enskild stjärna, allt enligt deras nummer och namn, deras banor och positioner, och deras tider och månader, så som ängeln Uriel visade mig. Han visade alla saker för mig och skrev ner dem åt mig: även stjärnornas namn skrev han åt mig, och även deras följeslagare.

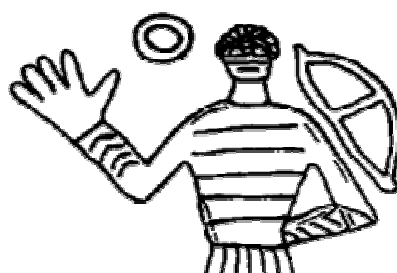

Och jag kom mot norr till jordens kant, och där såg jag ett stort och lysande mönster i skyn. Och här såg jag tre passager: genom var och en av dem framkommer de norra vindarna: när det blåser där kommer det kyla, hagel, tjäle, snö, dagg och regn. Och när det blåser ur den ena passagen blir det bra väder: men när det blåser genom de andra två passagerna, blir det dåligt väder på jorden.

Och jag kom till södra kanten av jorden, och såg där tre öppna passager i skyn: och därifrån kommer det dagg, regn, och blåst. Och därifrån kom

jag till öster vid kanten där himmelen slutar, och såg här tre östliga passager i skyn öppna och små passager ovan dem. Genom varje av dessa små passager passerar himmelens stjärnor och vandrar i en bana mot väst på en väg som är bestämd för dem.

Sektion II

Liknelserna

Den andra synen jag såg, var en syn om kunskap som jag Enok, Jareds son, Mahalalels son, Cainans son, Enos son, Seths son och Adams son såg.

Och detta är början på de kunskapens ord som jag talade till människorna som bor på jorden: "Hör på, ni som lever i dessa dagar och ni som kommer att leva i framtiden. Hör dessa ord som jag skall tala.

Detta är sanningens ord om det som hände i början. Fram till innevarande dag har detta, som jag har mottagit och utifrån min förmåga beskrivit, aldrig tidigare blivit berättat."

Tre syner förmedlades mig och jag upphöjde min röst för att berätta för dem som bor på jorden:

Den första liknelsen

När den utvalde framträder, skall de ondskefulla dömas och fördrivas från jordens yta. Den utvalde skall framträda med sanningen och hans handlingar skall styras av den Högste. Och det sanna ljuset skall visa sig för dem som bor på jorden och de som tror att de äger jorden skall förlora sin styrka och makt: för Den Högste kommer att framträda i sanning och kraft. Så är det bestämt.

Då skall kungar och mäktiga ledare avsättas och överlämnas till den utvalde. Och därefter skall ingen av dem få upprättelse, för deras styre är avslutat.

Och heliga änglar skall stiga ned från himlarna och deras säd skall bli ett med människorna.

Och jag Enok fick ta emot böcker om vedergällning och rättvis dom, och böcker om oroligheter och utvisning.

I de dagarna bar en blixtsnabb virvelvind bort mig från jorden och satte ner mig i himlarna. Och där fick jag se änglarnas boningar och tillvaron för sanning och rättvisa.

Och folket i himlarna ville hjälpa människorna, för deras välvilja flödade mot dem som vatten, och barmhärtighet som dagg.

De tillbad Livets lag som aldrig har fel. Därför kan det sanna livets upprättelse inte förhindras.

På den platsen hos folket i himmelen önskade jag att få bo, jag längtade efter att få ha det som bostad.

Och detta fick jag uppleva, därför att jag att jag var rättfärdig, därför bestämde de det åt mig. En lång tid efteråt såg jag denna plats i min inre syn och sade: "Må den Högste existera i all evighet och aldrig någonsin upphöra att finnas till. För Han visste redan innan världen blev till vad som är evigt och bestående och vad som kommer att överleva från släktled till släktled."

Och jag såg en oräknelig skara som stod inför den Gamle. Och jag såg fyra gestalter som stod på fyra olika sidor, och jag fick veta deras namn: för ängeln som var med mig berättade det och det var han som förklarade allt det okända för mig. Och jag hörde att de fyra änglarna talade till den Gamle. Den förste talade om Livets Ande. Den andre talade om de utvalda människorna. Den tredje rösten jag hörde lade fram människornas problem och han bönföll om deras räddning. Och

den fjärde ängeln hörde jag protestera mot "guds söner" och han ville förbjuda dem att föra sin talan angående de som bor på jorden. Då frågade jag ängeln som var med mig: "vilka är dessa fyra gestalter som jag har sett och vars ord jag har skrivit ner"? Han sa då till mig: "den förste är Mikael, han är barmhärtig och tålmodig. Den andre är Rafael, han är kunnig i människors sjukdomar och skador. Och den tredje är Gabriel och han är kunnig i olika slags krafter. Den fjärde är Phanuel och han har hand om änglarnas nådeansökningar." Dessa är de fyra änglar som jag såg och hörde de där dagarna.

Och jag fick se och höra stora saker i himlarna. En häftig ordstrid uppstod bland änglarna och deras åsikter gick isär angående händelserna på jorden och de delades i två läger.

Jag fick se de ståtliga byggnader som tillhörde änglarna. Det var ett folk som kännetecknades av tacksamhet och förnöjsamhet; för dem var förnöjsamhet en vila och skiftningarna mellan medgång och motgång en välsignelse. Men för de fallna änglarna var naturens gång en förbannelse eftersom de delade upp tillvaron i ljus och mörker och därmed fördunklade sanningen.

Men ingen ängeln eller makt kan hindra livets gång; för Han styr allt och allt utgår från honom.

Och de fallna änglarnas ledare höjde upp sin röst och sa: "Jag är den som är Gud, ingen finns över mig." Detta uttalande skapade stor oro och jag fick se dem bli utdrivna därifrån. De fick fly på grund av de straff som utmättes åt dem. Och en tredjedel av änglarna blev utkastade.

Men de fann ingen plats där de fick ro; de tilldelades en plats i himlarna men reste vidare till jorden men fann inte heller där någon ro; de återvände då till himlarna. De gjorde många orättfärdigheter; det de inte sökte fann de och det de sökte fann de inte. De var som regn i öknen och som dagg på torra land.

Och jag blev undervisad om stora hemligheter. Jag fick lära mig om åskan och blixterna och hur vindarna blåser på jorden. Jag fick lära mig om regn och dagg och jag fick se hur moln rör sig fram över jordens yta och hur de indränker den dammiga jorden med regn. Och jag såg hur vindar, hagel och regn bildas och hur moln svävar över jorden som de alltid har gjort. Och jag fick se solens och månens tillhåll, varifrån de gick upp och vart de gick ner. Jag fick se deras ståtliga kretslopp och hur den ene är överlägsen den andre, hur de följer sina exakta banor och varken lägger till eller drar ifrån något till sina bestämda rörelser. De fortsätter troget sina kretslopp i enlighet med den lag som de är underkastade. Och mäktig är den lag som styr himlakropparna. Jag fick se månens kretslopp och jag fick lära mig om den kraft som håller månen på plats, jag fick lära mig allt om naturens lag.

Och jag fick även se andra lysande föremål i himlen, och jag hörde hur han talade till dessa föremål. Jag såg hur blixtar framträdde då de roterade; och de höll ihop med varandra i ett exakt samspel. Och jag frågade ängeln som var med mig och som visade detta okända för mig: "vad är detta"? Och han sa till mig: "det är levande själar i dem".

Den andra Liknelsen

Till himmelen ska de inte mer fara upp, och till jorden skall de inte komma tillbaka: Sådan skall lotten vara för de oheliga som har förnekat Livets Ande. De är hänvisade till lidande och vedermöda.

På den dagen skall den utvalda människan sitta på tronen och de skall få pröva det arbetet, och deras viloplatsar skall vara många.

Och deras själar skall växa sig starka: Då kommer det Heliga att bo bland dem.

Och den Utvalda människan kommer att bo på jorden: Men orättfärdiga och de oheliga skall inte sätta sin fot därpå.

För jorden har försetts med fred och rättvisa: Men för syndarna är domen nära förestående. De kommer att förstöras från jordens yta.

Och där hos änglarna såg jag en som var mycket gammal, och Hans huvud var vitt som ull. Tillsammans med Honom var en annan man vars ansikte liknade en människas. Och hans ansikte var mycket behagligt, som en av de heliga änglarna. Och jag frågade ängeln som var med mig angående honom som liknade en människa. Jag frågade vem han var, och varifrån han kom, och varför han var tillsammans med den Gamle? Och han svarade och mig: Detta är människosonen som är rättfärdig och sann, och som avslöjar alla gömda hemligheter, därför har den Gamle valt honom, och han har mycket stor betydelse när fullkomligheten skall få upprättelse på jorden.

Och denna människoson som du har sett skall rycka upp kungar och mäktiga från deras platser och han skall ta makten från de starka, och bryta tänderna på syndarna.

Och han skall ta ner kungar från deras troner och kungariken. Därför skall de inte tycka om Honom. Och han skall få de starka att tappa fattningen, och få dem att skämmas.

Dessa är De som steg ner på jorden och bosatte sig på den. Och alla deras gärningar uppvisar orättfärdigheter, och deras kraft vilar på deras rikedomar, och deras trohet är i gudar som de har tillverkat med sina händer, och de förnekar Livets Ande, och de förföljer dem som tror Livets Ande.

Och i de dagarna skall böner från de rättvisa stiga upp till himmelen, och blodet från de rättrådiga på jorden komma inför den Gamle.

I de dagarna skall de heliga som bor i himlarna samla ihop sig, på grund av blodet som har utgjutits från de utvalda på jorden, och bönerna skall inte vara förgäves, för dom skall falla mot förövarna, så att de utvalda slipper lida mer.

I de dagarna då jag såg den Gamle sätta sig på tronen i sin härlighet, och böcker öppnades för Honom: Och alla stora skaror som är däruppe i himmelen och Hans rådgivare stod inför Honom,

Och de heligas hjärtan var fyllda med glädje; Därför att de utvaldas problem på jorden hade lagts fram, och deras bön hade blivit hörd.

Och på den platsen såg jag en ström av rättvisa som var outtömlig: Och där fanns mycket klokhet: Och alla drack sig otörstiga av den. Detta tillhörde dem i himlarna som valt det sanna livet.

Och vid den timmen namngavs han som var son till en människa i närvaro av den Gamle.

Ja, innan solen och stjärnorna var skapade, var hans namn givet.

Han skall ge de utvalda människorna styrka så att de kan resa sig ur förtrycket, och han skall vara deras ljus, och hoppet åt dem som är oroad.

Alla människor som bor på jorden skall berömma och fira honom.

Och för just denna händelse har han blivit utvald och sparad av gudars Gud, före skapelsen av världen.

Hans lott är rättvisa, och därför har de hatat och föraktat denna värld av orättvisa, och hatat alla dess gärningar: För i hans namn är de utvalda bevarade, och med hänsyn till deras fortsatta liv har han visat sin välvilja.

I dessa dagar skall jordens mäktiga kungar och de starka som innehar jorden bringas ur fattning. På smärtans och olyckans dag skall de inte kunna rädda sig. Och de kommer att överlämnas åt de heliga änglarna: Som halmstrå i eld så skall de brinna upp och förgås: Som bly i vatten skall de sjunka ner i jordens innandöme, och inga spår av dem skall mer finnas.

Och på deras olyckas dag skall det vara fred och vila på jorden. Inför sanningen skall de falla och aldrig mer resa sig: Och ingen skall resa dem upp: För de har förnekat det Fullkomliga.

För visdom är utgjutet som vatten, och livets vishet kommer inte att misslyckas. För Han är mäktig i alla hemligheter när det gäller det som är rätt, och orättfärdigheter skall försvinna som en skugga, och kommer inte att bestå; För de utvalda har valt det levande livet, och Livets härlighet skall vara i all evighet, och Livets kraft i alla generationer.

Och i själva Livet bor visdomens själ, själen som ger insikt, och själen som förstår och är livskraftig, och i Livets Ande bor allas själ som dött i rättfärdighet.

Och han skall döma i sanning, och ingen skall kunna yttra en lögn för honom; För Livet självt har valt honom i enligt med Hans egen välvilja. Och i de dagarna skall en förändring inträffa för de utvalda, och gamla tiders ljus skall åter vistas hos dem, och härlighet och heder skall återvända till dem.

Och det rätta skall segra: Och Han kommer att få andra att bevittna detta för att de orättfärdiga ska ångra sig och avstå från sina gärningar.

Bara genom att hänge sig åt Sanningen kan de räddas, och den Gamle kommer att ha medlidande med dem, för hans medlidande är stort.

Den Gamle är rättvis i sin dom, och i närvaro av Hans härlighet skall orättfärdigheter inte kunna upprätthålla sig: Vid Hans dom skall de obotliga förgås. Och därefter kommer ingen att ha barmhärtighet med dem.

Och i de dagarna skall jorden även ge tillbaka det som har överlämnats åt den, och då skall avgrunden även ge tillbaka det som den har mottagit, och helvetet skall ge tillbaka sina ägodelar.

För i de dagarna skall Människosonen stiga fram, och han skall rädda den utvalda människan.

Och Han skall i de dagarna sitta på tronen, och ur hans mun skall alla visdomars hemligheter och goda råd välla fram: För den Gamle har givit dem åt honom.

Och i de dagarna skall höga berg hoppa som vädurar, och kullar skall hoppa som lamm mättade av mjölk, och alla änglars ansikten i himmelen skall vara upplysta av glädje.

Och jorden skall glädjas, och de utvalda skall bo och vandra på den.

Och efter de dagarna på den platsen i himmelen där jag hade sett synerna av det hemliga, blev jag åter buren iväg i en virvelvind och de bar mig mot väst där jag såg andra saker. Jag såg ett berg av järn, och ett berg av koppar, och ett berg av silver, och ett berg av guld, och ett berg av mjuk metall, och ett berg av bly. Och jag frågade ängeln som var med mig, "Vad betyder detta?" Och han sa till mig: "Alla dessa saker som du har sett skall tjäna Hans heliga välde för att han skall vara stark och mäktig på jorden." Och fredsängeln svarade, och sa till mig: "Vänta lite, och du skall få se alla hemliga saker som skall ske. Dessa berg som du har sett, berget av järn, och berget av koppar, och berget av silver, och berget av guld, och berget av mjuk metall, och berget av bly, alla dessa skall inför Människosonens dom vara som vax innan det brinner upp, och det skall bli som vatten som strömmar ner från ett berg, och de skall bli kraftlösa inför hans fötter. Och det skall bli så i de dagarna att inget av detta skall räddas, varken guld eller silver, inget ska räddas. Och järn skall inte kunna användas i krig, och ingen skall kunna bekläda sig med bröstplåtar. Brons skall inte tjäna något syfte, och tenn skall inte uppskattas och bly skall inte efterfrågas. Och alla dessa saker skall förstöras från jordens yta, när Människosonen framträder med sin dom." Där såg jag en djup dalgång med öppna håligheter. Och jag såg de orättfärdiga som bor på jorden och hur de begår laglösa gärningar, och hur de uppslukar alla människor som de laglöst förtrycker: dock skall dessa syndare förgöras, och de skall bli fördrivna från jorden, och de skall för alltid förgås. Och jag såg alla dessa änglar som skulle utföra bestraffning. Jag såg dem förberedande alla krigsredskap. Och jag

frågade fredsängeln som var med mig: "För vem förbereder de dessa krigsredskap?" Och han sa till mig: "De förbereder detta för kungar och mäktiga på jorden, för att de därigenom skall förgöras. Och efter detta skall de utvalda människorna få plats på jorden: och därefter skall de inte mer bli förhindrade att leva efter Livets sanna Lagar. Och dessa berg skall inte bestå på jorden inför rättfärdigheten, och kullarna skall vara som en ström av vatten, och de utvalda skall få vila sig från förtrycket." Och jag tittade till och vände mig mot annan del av jorden, och såg där en djup klyfta med brinnande eld. Och kungarna och makterna försvann ner i denna djupa klyfta.

Och jag såg hur änglarna gjorde dessa krigsredskap. Och jag frågade fredsängeln som var med mig, och sade: "För vem är dessa redskap avsedda?" Och han sa till mig: "De är avsedda för Azazels massor, för att de skall kastas ner i avgrunden och fullständigt förgöras, och de skall täcka deras kroppar med grova stenar så som de blivit beordrade. Och Mikael, Gabriel, Rafael, och Phanuel skall på den stora dagen, kasta ner dem i jordens brinnande smältugn, för att hämnas på deras orättfärdigheter och på Azazels gärningar som vilseledde människorna som vistas på jorden." Och i de dagarna skall de straffas, och skyarna ska öppnas och mycket regn falla, och vattenströmmar på jorden skall välla fram. Och allt vatten skall samlas tillsammans: så att det som är uppe i skyarna och vatten som väller fram skall tillsammans förstöra alla orättfärdiga som vistas på jorden och de som vistas nedanför himmelens avslutning. Och när de har blivit medvetna om sina orättfärdigheter som de har utfört på jorden, då skall de förgås.

När jag har beslutat att förgöra dem med hjälp av änglarna på vedermodans och smärtans dag på grund av detta, kommer jag att straffa och låta min vrede komma till dem. Ni mäktiga kungar som bo på

jorden, ni skall skåda Människosonen, hur han sitter på härlighetens tron och dömer Azazel, och alla hans följeslagare."

Och jag såg där stora skaror komma, och de hade vapen av järn och brons. Och jag frågade fredsängeln som var med mig: "Till vem skall dessa med vapnen komma?" Och han sa till mig: "Till Azazels utvalda barn och älskade, för att de skall kastas ner i avgrundens klyfta och förgås.

Och sedan skall avgrundens klyfta fyllas med deras älskade, och deras livsdagar skall vara avslutade, och de skall aldrig mer leda någon vilse. Och i de dagarna skall änglarna återvända och fara iväg mot öster till Parthians och Medes:

De skall röra om och skapa oro bland kungarna, och de skall få dem att resa sig upp från sina troner, så att de rycks upp som lejon från sina tillhåll, som hungriga vargar från sin flock.

Och de skall stiga upp och sätta sina fötter på de utvaldas land: Men min utvalda stad skall vara ett hinder för deras hästar.

Och de skall starta en strid bland sig själva.

Och en man skall inte veta av sin bror, och en son skall inte veta av sin far eller mor, tills det bara finns lik kvar på grund av deras slaktande.

Och det hände härefter att jag såg en stor mängd vagnar som människor red på, och de kom på vindarna från öster och väster. Och det hördes ett väldigt oljud från deras vagnar, och när detta tumult ägde rum iaktogs det av de heliga från himmelen, och jordens skakades i sina grundvalar och händelsen uppmärksammades bland himlarna. Allt detta hände på en enda dag.

På den dagen skall avgrundens käkar öppnas, och de skall alla uppslukas och sjunka ner i havet. Och deras handlingar skall vara avslutade; avgrunden skall uppsluka syndarna i åsynen av de utvalda."

Men efter detta ångrade sig den Gamle och sa: "På grund av fåfänga har jag förgjort alla som bo på jorden." Och Han svor vid sitt stora namn: "Hädanefter kommer jag inte att göra så igen mot dem som bo på jorden, och jag kommer att sätta ett tecken i himmelen: och detta skall vara ett löfte mellan mig och dem för alltid, så länge som himmelen är ovan jorden. Och detta är mitt löfte. Och detta är slutet på den andra Liknelsen.

Den tredje Liknelsen

Och jag började tala om den tredje Liknelsen angående de utvalda.

Välsignad vare eder, ni utvalda, för ni skall ärva fullkomligheten.

Och rätten skall vara i solens ljus. Och ni utvalda skall vara i det eviga livets ljus och era liv skall vara utan slut.

Och de skall söka ljuset och finna det verkliga Livet: Där skall vara fred för de utvalda i namnet av den Eviga livskraften.

Och efter detta skall det sägas till de heliga i himmelen att människorna skall söka efter rättfärdighetens hemligheter, och ärva Livstronen: För det har blivit ljus som solen på jorden, och mörkret är förbi.

Och där skall vara ett ljus som aldrig slutar att lysa, för mörkret har blivit förstört och upprättelsens ljus etablerat sig för alltid.

I de dagarna såg jag ljusblixtarnas hemligheter, och domen som verkställdes genom dem. Och där jag såg åskans hemligheter, och hur den ekade i skyn, och den fick mig att se domen verkställas på jorden, om det ledde till välbefinnande eller förbannelse, berodde på hur förhållandet var till Livslagen. Och jag fick se alla hemligheter om ljusen och blixtarna, och det ledde trots dess förstörelse till tillfredsställelse.

Ett fragment av Noas Bok

När Enok var 500 år, sju månader och fjorton dagar gammal såg jag hur en kraftig skakning fick himlarna att skaka, och den Högstes skaror, de heliga änglarna, ett tusental tusentals och tio tusentals gånger tio tusental, blev mycket oroade. Och den Gamle satt på tronen, och änglarna stod runt Honom.

Och jag började att darra och blev mycket rädd. Jag andades häftigt, och min själ höll på att förgås, och jag föll ner på mitt ansikte.

Och Mikael hämtade en annan ängel bland de heliga och han reste mig upp, och när han hade rest mig upp återvände min själ; för jag hade inte uthärdat att se på denna stora skara, och det oväsen som skakade himmelen. Och Mikael sa till mig: "Varför är du oroad för det du ser?"

Fram tills denna dag varade Hans tålamod; och Han har varit barmhärtig och tålig mot guds söner. Och när denna dagen kommer med kraft och straff, vilket Han har förberett för de som inte hållit Livets lag, och för de som förneka den rättvisa domen, och för de som missbrukar livskraften, för dem är dagen förberedd. För de utvalda är det ett avtal, men för syndarna en bestraffning. När straffet skall komma, skall det komma på så sätt att det inte skall vara förgäves. Det skall vara ett rättvist straff."

Två monster hade delats av skakningen, ett kvinnligt vidunder som kallas Leviathan, och det slog ner i en avgrund i oceanens vattenströmmar.

Och ett annat manligt monster som kallas Behemoth, som med sitt bröst slog ner i en ödslig vildmark på östra sidan av trädgården, namngiven Duidain, där de utvalda bor, där min farfars far togs upp, den sjunde från Adam, den första människan som skapades. Och jag bönföll den andra ängeln att han skulle förklara kraften från de där monstren, hur de delades på en dag och kastades ner på jorden, en i avgrunden i havet, och den andre på torra land i vildmarken. Och han sa till mig: "Du människoson, häri skall du söka efter att få veta vad som är gömt." Och

den andra ängeln som var med mig och visade mig hemligheterna, berättade för mig vad som är först och sist i den högsta himmelen, vad som är gömt i jordens djup, och vad som finns vid slutet av himmelen och på himmelens fundament. Och han visade mig vindarnas tillhåll, och hur vindarna blåser, och hur man beräknar dem och hur vindarnas passager räknas ut, var och en enligt vindens styrka, och styrkan på månens ljus, så att det stämmer överens med de rådande krafterna: och indelningen av stjärnor och deras namn, och hur alla områdena är uppdelade. Och var åskan brukar slå ner, och alla områden som får det att blixtra, och hur kraften fungerar som åskan måste lyda. För åskan har platser där den vilar, vilket är tilldelad den medan den väntar på att få dundra; och åskan och blixten är oskiljaktiga, och ändå inte en och odelad, de båda är tillsammans genom nedslaget och är inte separerade. För när blixten lyser, ger åskan ifrån sig sin röst, och vid nedslaget upprätthålles en paus fram till dundret. Och kraften i havet är maskulin och stark, och enligt kraftens verkan återfylls havet genom regnet, och på liknande sätt drivs den framåt och skingras mitt bland alla jordens berg. Och rimfrostens själ är sin egen ängel, och haglelets själ är en stor ängel. Och snöns själ har lämnat sitt rum för att visa sin styrka - Det är en speciell själ i snön som kommer fram därur, det är som rök, och dess namn är köld. Men dimmans själ kommer inte från samma rum; för dess rörelse är härlig båda i ljus och i mörker, och på vintern såväl som på sommaren, och i dess kammare finns en ängel. Och daggens själ har sin bostad högt upp i skyn, och är sammankopplad med regnets boning, och dess tid är på vintern och sommaren: och dess moln och dimma är sammankopplade, den ene ger den andra. Och när regnets själ frigör sig från sin kammare, kommer änglar och öppnar kammarna och släpper ut det, och när det sprids ut över hela jorden förenas det med vattnet på jorden. Och alltid förenas det till slut med vattnet på jorden. För vattnet är

till för de som vistas på jorden; för det ger liv åt jorden: därför är det en rytm i regnandet. Och dessa saker såg jag vid Rättrådighetens Trädgård.

Och fredsängeln som var med mig sa till mig: "Dessa två monster, är förberedda att göra rättvisa åt Livets lag, de skall ..."

Och jag såg i de dagarna hur änglar tog på sig vingar och flög, och de kom mot norr. Och jag frågade ängeln som var med mig, och sade till honom: "Varför har änglarna gett sig av mot norr?" Och han sa till mig: "De har gett sig iväg för att mäta. Änglarna arbetar för de utvalda, och det där mätandet skall stärka rättfärdigheten. Dessa mått skall avslöja hemligheter i jordens djup."

Och alla som vistas uppe i himmelen mottog ett kommando, en kraftigt ljud och ett ljus som av eld.

Och den Gamle placerade Människosonen på härlighetens tron. Och han skall döma alla gärningar från de heliga där ovan i himmelen, och deras gärningar skall dömas i rättvisa.

Och när han skall döma deras hemliga vägar i enlighet med sanningen, då skall de alla med en röst tala och välsigna, och förhärliga och prisa och helga Livets Andes namn.

Och Han kommer att sammankalla alla skaror i himlarna, alla heliga där uppe, Keruber och Serafer, och alla starka änglar, och andra krafter på jorden. På den dagen skall de tala, och välsigna och förhärliga och upphöja troheten, och klokheten, och tålmodet, och barmhärtigheten, och omdömet och freden, och godheten, och alla skall säga med en röst: "Välsignad är Han, och må Livets Ande vara välsignat för alltid."

Alla heliga i himmelen skall välsigna Honom och alla utvalda som vistas i livets trädgård.

För stor är Livets Andes barmhärtighet, och Han är tålmodig, och alla Hans gärningar och allt som Han har skapat har Han avslöjat för de utvalda.

Och därför kommenderade Han kungar och mäktiga och de upphöjda, och de som bo på jorden, och sa:

"Öppna era ögon om ni har förmåga att känna igen Människosonen."

Och den Gamle satte honom på tronen av Hans härlighet, och hans själ utstrålade rättvisa, och hans ord förintade orättvisan, och alla syndiga förgjordes från hans ansikte. Och de skall stå upp på den dagen alla kungar och mäktiga och upphöjda och de som styr jorden, och de skall se och känna igen hur han sitter på tronen av sin härlighet, och han dömer rättvist och han talar ingen lögn.

Då skall de drabbas av smärta så som en kvinna i barnsnöd, som när hennes barn öppnar livmodermunnen.

Och en del av dem skall se på de andra, och de skall bli skräckslagna, och de skall falla ner på sina ansikten, och smärta skall gripa dem, när de ser att Människosonen sitter på tronen.

Och kungar och mäktiga och alla som besitter jorden skall böja sig för honom som regerar över allt, och som hade varit gömd för världen.

För från början var Människosonen gömd, och den Högste bevarade honom i kraft av sin vilja, och avslöjade honom för de utvalda.

Och de utvaldas och heligas skara skall stå inför honom på den dagen.

Och alla kungar och mäktiga och upphöjda och de som regerar på jorden skall falla ner på sina ansikten inför honom på, och sätta sitt hopp till människosonen, och anhålla honom om barmhärtighet.

Icke desto mindre skall Han pressa dem att skynda bort från hans ansikte, och deras ansikten skall fyllas med skam och nedstämdhet.

Och Han skall överlämna dem till änglarna att bestraffas, till hämnd på dem därför att de har förtryckt Hans utvalda. Och de skall bli ett spektakel för de rättvisa och utvalda: De utvalda skall glädjas över dem, därför att vreden vilade på dem, och Hans svärd är fullt med deras blod.

Och de utvalda skall räddas på den dagen, och de skall aldrig därefter se ansiktena på syndarna och de orättvisa.

Och Människosonen kommer att hålla sig till dem, och de skall äta med Honom för alltid.

Och de utvalda skall resa sig på jorden, och de skall inte längre vara förtryckta.

I de dagarna skall de mäktiga kungar som innehar jorden bönfälla Honom om respit från Hans änglars straff vilket de har som uppgift att utföra, så att de kan falla ner och böja sig för Människosonen, och erkänna sina synder. Och de skall be om nåd inför Honom, och säga: "Välsignad är Människosonen, kungars Kung, glänsande i allt är Din kraft från släktled till släktled, och Din härlighet för alltid:

Djupa och otaliga är alla Din hemligheter, och Din rättvishet är bortom räkning.

Vi har nu lärt oss att vi borde förhärliga och välsigna kungars Kung och Honom som är kung över allt." Och de skall säga: "Vi håller fast vid och erkänner vår trohet inför Hans härlighet!

Och nu längtar vi efter vila men finner ingen vila.

Och ljuset har försvunnit från oss, och mörker är vår bostad för alltid: Därför att vi inte har trott på Honom eller erkänt Honom.

Vår tro fanns i makten och kungariket, och i vår egen självgodhet.

Men i vårt lidande och vedomöda räddar Han oss inte, och vi får ingen respit trots vår bekännelse.

Att vår Herre är sann i allt Han företar sig, och i Hans omdömen är Han rättvis, och Hans omdömen ser inte till person.

Vi försvinner från Hans åsyn på grund av det vi gjort, och alla vår synder synas av rättvisan."

Nu skall de säga till sig själva: "Våra själar är fulla av orättfärdigheter och därför störtas mittenriket ner i jordens avgrund."

Och efter det skall deras ansikten vara fyllda av mörker och skam inför Människosonen, och de skall drivas bort från Hans närvaro, och svärd skall vänta på dem.

Därför talar Människosonen sålunda: "Detta är förordningen och domen angående de mäktiga kungar och upphöjda som innehar jorden."

Och jag såg andra gestalter gömda på den platsen. Jag hörde ängelns röst som sade: "Dessa är de syndfulla änglarna som steg ned till jorden, och de avslöjade vad som var hemligt för människorna och de förförde människorna att handla felaktigt och orätt."

Och i de dagarna såg Noa att jorden hade sjunkit ner och dess förstörelse var nära. Och han steg upp därifrån och gick till jordens ände, och ropade högt till sin farfars far Enok: och Noa sa tre gånger med en förbittrad stämma: "Hör mig, hör mig, hör mig. "Och Enok sa till honom: "Berätta för mig vad det är som händer på jorden och vad får den att vara i ett sådant ondskefullt och skakat tillstånd, för att jag inte till äventyrs skall förgås med den?" Och det var en stor oordning på jorden, och en röst hördes från himmelen, och jag föll på mitt ansikte. Och Enok min farfars far kom och stod vid mig, och sa till mig: "Varför har du ropat på mig med så bitter stämma. En order har utgått från den Gamle angående de som vistas på jorden för att jorden håller på att ruineras, därför att de har lärt sig alla hemligheter och allt våld av satanerna och av alla dem som öva svartkonst och trolldom, och av de som tillverkar avgudabilder åt hela jorden: Och att satanerna har lärt ut hur man tillverkar silver från pulver i jorden, och hur mjuk metall frambringas ur jorden. Men bly och tenn är inte tillverkat från jorden som de andra metallerna: det är en källa som frambringar dem, och en ängel står däri, och den ängeln är mycket skicklig". Och efter det tog min farfars far Enok tag i min hand och reste mig upp, och sa till mig: "Gå, för jag har frågat Människosonen angående detta oväsen på jorden. Och Han sa till mig:

På grund av deras orättfärdigheter har deras straff blivit bestämt och beslutet står jag fast vid för alltid. På grund av trolldom som de har lärt ut, skall jorden och de som vistas på den förstöras. Och de kan inte någonsin ångra sig, därför att de har visat människorna dessa hemligheter, därför är de förbannade: men för dig, min son, vet Människosonen att du ren, och oskyldig till dessa förebråelser. Och Han har bestämt att du skall vara bland de utvalda, och Han kommer att bevara dig bland de som vistas på jorden, och Han har bestämt att din säd skall bli mäktig, och ur din säd skall en källa av rättvisa och helighet utan slut flöda fram."

Och efter det visade han mig straffänglarna som är förberedda att komma och släppa loss alla vattenkrafter på jorden i avsikt att döma och förgöra alla som bo på jorden. Och Människosonen gav bud till änglarna som skulle komma fram, att de håller vattnet under kontroll; för de änglarna kontrollerade vattenkraften. Och jag lämnade Enok.

Och i de dagarna kom Människosonens ord till mig, och Han sa till mig: "Noa, din del skall nu genomföras, en handling utan skuld, en handling av kärlek och upprättelse. Och nu skall änglarna tillverka en träkonstruktion, och när den är färdig kommer jag att placera Min hand på den och bevara den, och ur säden skall liv komma, och en förändring skall ske så att jorden inte kommer att förbli utan invånare. Och din säd kommer snabbt att förökas, och jag kommer att sprida ut din säd till hela världen: den kommer inte att vara ofruktbar på jorden, den skall vara välsignad och förökas." Och Han kommer att fångsla änglarna som spridit ut orättfärdigheterna. Och i den brinnande klyftan i jorden som min farfars far Enok hade visat för mig i väster bland bergen, där blev det en häftig jordskakning och havsvattnet började skumma. Och när allt detta hände med den brinnande floden och jordskakningarna, då spreds en doft av svavel, och den var sammankopplad med det skummande

vattnet, och änglarna som hade vilselett människan brändes upp i klyftan som blev i det landet. Och genom klyftan kom det fram strömmar av eld där dessa änglar straffades som hade vilselett de som bo på jorden. Och det där vattnet kommer att genomgå en förändring i de dagarna; för när änglarna straffas i dessa vattnen, skall dessa vattenkällor ändra temperatur och bli kalla. Och jag hörde Mikael svara och säga: "Denna dom varmed änglarna är dömda är ett vittnesbörd för kungar och mäktiga som inneha jorden."

Och efter det gav min farfars far Enok mig undervisning i alla hemligheter i boken Liknelser som han hade fått, och han sammanställde dem för mig i boken Liknelsernas ord. Och på den dagen sa Mikael till Rafael: "själens kraft gör mig upprymd och får mig att skälva på grund av hemligheternas stränga dom, änglarnas dom: vem kan uthärda den stränga domen som har blivit satt i verket, inför vilken de smälte bort?" Och Mikael sa igen till Rafael: "Vem är den vars hjärta som inte mjuknar av det, och vem utav de som styr får inte problem utav dessa domens ord som har drabbat dem?" Och det hände när Mikael stod inför Människosonen, och han sa därför till Rafael: "jag kommer inte att ta deras parti; för Människosonen har varit irriterad på dem därför att de handlar som om de själva vore Gud. Därför skall allt som är gömt komma på dem för alltid; för varken ängel eller människa skall ha någon del i det, men ensamma får de ta emot domen som står fast för alltid.

Och efter denna dom skall de skrämmas och skälva för att de har visat detta för de som bo på jorden. Och se, detta är namnen på änglarna: den högste av dem är Samjaza, den andre Artaqifa, och den tredje Armen, den fjärde Kokabel, den femte Turael, den sjätte Rumjal, den sjunde Danjal, den åttonde Neqael, den nionde Baraqel, den tionde Azazel, den elfte Armaros, den tolfte Batarjal, den trettonde Busasejal, den fjortonde Hananel, den femtonde Turel, och den sextonde

Simapesiel, de sjuttonde Jetrel, den artonde Tumael, den nittonde Turel, den tjugonde Rumael, den tjugoförsta Azazel. Och dessa är änglarnas ledare och deras namn som steg ner på jorden, och de var ledare över 160 änglar. Namnet på den förste Jeqon: som är den som ledde alla Guds söner vilse, och tog dem ner till jorden, och ledde dem vilse genom människornas döttrar. Och den andre hette Asbeel: han övertalade guds söner, och ledde dem vilse så att de orenade sig genom att avla barn med människorna. Och den tredje hette Gadreel: han visade människorna alla överdrifter kring döden, och han vilseledde Eva, och han visade dödsvapen för människorna, skölden och bröstpansaret, och svärdet. Och genom hans hand har de fortsatt att handla så mot de som bo på jorden från den dagen och framgent. Och den fjärde hette Penemue: han lärde människor göra starka drycker och sötsaker, och han lärde människorna hemligheter genom den kunskap änglarna ägde. Och han instruerade människan att skriva med bläck och papper, och därigenom syndade många ända tills denna dag. För människorna var inte skapade för det ändamålet, att ge bekräftelse på deras trohet mot livet med penna och bläck. För människorna var skapade exakt som änglarna, till att vara rena och rättvisa, och till att dö, vilket förstör allting och gör att de inte håller fast vid något, men genom denna kunskap som lärts ut blir de förbannade, och genom denna kunskapens kraft förbrukas jaget. Och den femte hette Kasdeja: det är han som visade människor allt om andars hemsökelse och om själsliga demoner, och om ingrepp på embryot i livmodern, så att det kan tas bort. Och om ormgift som hemsöker själen, och hur man använder temperaturskillnader som uppstår genom middagstidens hetta. Det lärdes ut av ormsonen som hette Taba'et. Och detta är Kasbeels uppgift, han är ansvarig för eden som kallades Biqa som han visade de heliga när han vistades i den höga himmelen. Denna ängel frågade efter Mikael för att visa honom de

okända namnen, så att han kan uttala det i eden, så att de kan skälva inför de namnen och inför eden som avslöjat allt som var hemligt för människorna. Och detta är kraften i denna ed, för den är kraftfull och stark, och han lämnade denna ed Akae till Mikael.

Och dessa är hemligheterna i denna ed: Och himmelen fanns inte innan världen blev skapad.

Och genom den grundlades jorden på vattnet, och från de hemliga fördjupningar i bergen kommer fint vattnen, från världens skapelse till all evighet.

Och genom den eden skapades havet. Och den grundläggande kraften är som sanden i förhållande till tiden, och den kommer aldrig att försvinna från världens skapelse och till evigheten.

Och genom den ed fastslogs djupen, utan att förändras från sina platser från evighet till evighet.

Och genom den eden fullständigar solen och månen sina banor, och avviker inte från sina lagbundna rörelser från evighet till evighet.

Och genom den eden fullständigar stjärnorna sina banor, och Han kallar dem vid deras namn, och de svarar Honom från evighet till evighet.

Och på samma sätt styr denna lag vattnet, och vindarna, och vindfläktarna, och deras vägar åt olika håll. Och lagen ser till att ljudet från åskan och ljuset från blixterna bevaras i all evighet: och att det haglar när det är tid för det och blir frost i sin tid, och dimma, och regn och dagg. Och alla dessa följer Livets Andes lag.

Och denna lag styr över dem. Och genom den finns de till för alltid, och deras kurser är stabila.

En del av Noas Bok.

Och efter några dagar tog min son Metusalem en hustru åt sin son Lamech, och hon blev gravid och födde en son. Och hans kropp var vit

som snö och röd som en blommande ros när han gav hals, och håret på hans huvud och hans långa lockar var vitt som ull, och hans ögon var vackra. Och när han öppnade sina ögon, var det som hela huset sken upp och blev ljus. Och när han kom fram med hjälp av barnmorskan, öppnade han sin mun, och konverserade med Livets kraft. Men hans far Lamech blev rädd för honom och flydde, och han kom till sin far Metusalem. Och han sa till honom: "jag har fått en främmande son, han skiljer sig från oss och är olik människor, och han liknar Guds söner från himmelen; hans natur är annorlunda och han är inte som oss, och hans ögon är som solstrålar, och hans ansiktsuttryck är härligt. Men det verkar inte som han utgår från mig utan från änglarna. Och nu, min far, är jag här för be dig om att gå till Enok, vår far, och få reda på sanningen från honom, för han lever ju bland änglarna." Och när Metusalem hörde sin sons ord, kom han till mig vid jordens utmarker; för han hade hört att jag var där, och han ropade högt, och jag hörde hans röst och jag kom till honom. Och jag sa till honom: "Här är jag min son, varför har du kommit till mig?" Och han svarade och sa: "På grund av ett stort bekymmer har jag kommit till dig, en oroande sak har hänt mig. Och nu, min far, hör mig: för Lamech min son har blivit far till en son, som inte liknar någon av oss, hans natur är inte som människans, och färgen på hans kropp är som vit snö och han är röd som en ros när han ger hals, och håret på hans huvud är vitare än vit ull, och hans ögon är som solens strålar, och han öppnade sina ögon och hela huset lös upp. Och han välkomnades av barnmorskans händer, och öppnade sin mun och gav hals. Och hans far Lamech blev rädd och flydde till mig, och trodde inte att han var kommen från honom, för han liknade himmelens änglar; och jag har kommit till dig för att du ska ge mig sanningen." Och jag Enok, svarade honom och sa: "Den Högste kommer att göra något nytt på jorden, och detta har jag redan fått reda på, och jag vill att ni ska veta, att i min fader Jareds tid

överträdde några av himmelens änglar Den Högstes lag. Och de begick en synd och överträdde lagen, de förenade sig med kvinnor och begick synd mot dem, och gifte sig med en del av dem, och fick barn med dem. Och de frambringade jättarna på jorden men inte i enlighet med naturen, därför skall det bli ett stort straff på jorden, och jorden skall rensas från denna orenhet. Ja, det skall komma en stor förstörelse över hela jorden, och det skall bli en översvämning och en stor förstörelse under ett år. Och denna son som har blivit född åt dig skall lämnas kvar på jorden, och hans tre barn skall sparas tillsammans med honom: emedan alla jordens människor skall dö kommer han och hans söner att räddas. Och gör nu klart för din son Lamech att han som blivit född är i sanning hans son, och kalla honom för Noa; för han skall lämnas kvar och rädda människan, och han och hans söner skall sparas från förstörelsen som skall drabba jorden på grund av alla orättfärdigheter, och den skall kulminera på jorden i hans dagar. Och efter det skall det dock finnas orättfärdiga handlingar; för jag har fått veta mysterierna från de heliga; för Han, Den Högste, har visat mig och informerat mig, och jag har läst det i himmelens skrifter.

Och jag såg skrivet i böckerna att släktleden skall utvecklas och renas mer och mer, ända tills ett släktled av rättfärdighet uppstår, och överträdelserna har slutat och synderna försvunnit från jorden, och det sanna sättet att leva uppstår. Och nu, min son, gå och tala om för din son Lamech att denne son, som har blivit född, är i sanning hans son, och att detta inte är lögn." Och när Metusalem hade hört sin fader Enoks ord, för han hade visat honom allting i hemlighet, återvände han och visade hemligheterna för Lamech och han kallade pojken för Noa; för han kommer att uppliva jorden efter all förstörelse.

Sektion III

Boken om himlaljus

Boken om de lysande föremålen i himmelen och deras kurser, var och ens relation, i förhållande till deras klasser, deras läge och deras uppträdande, enligt till deras namn och plats och ursprung, och vilken anknytning de har till månaderna, vilket Uriel, den helige ängel, som var med mig, och som är änglarnas guide, visade mig; och han visade mig alla deras lagar exakt så som de är, och hur de förhåller sig i avseende till världens alla år och till evigheten, ända tills en ny skapelse är fullbordad vilken varar i evighet. Och detta är den första lagen om de lysande objekten: himlakroppen solen går upp i öster och går ner i väster. Och jag såg sex portar i vilken solen går upp, och sex portar i vilken solen går ner och månen går upp och går ner i dessa portar, och stjärnornas ledare och de som de leder: sex i öster och sex i väster, och alla följer varandra i motsvarande ordning: där finns även många passager till höger och vänster i dessa portar. Och först går den stora himlakroppen, solen, och dess omkrets är som omkretsen på änglarnas himmel, och solen är uppfylld med ljus och varm eld. Genom solens uppgående drivs vindarna, och solen går ner i norr för att kunna nå öster och stiga upp där. På detta sätt går upp solen upp i första månaden i den stora porten, vilken är den fjärde utav sex. Och i den fjärde porten från vilken solen går upp i den första månaden finns det tolv fönsteröppningar, från vilka utgår ett ljus när de öppnas i deras årstid. När solen går upp,

kommer den fram genom de fjärde porten trettio morgnar i följd, och går sålunda ner i den fjärde porten i väster. Och under denna period blir dagarna längre och nätterna kortare till den trettionde morgonen. På den dagen är dagen en niondedel längre än natten, och dagen är exakt tio delar och natten åtta delar. Och solen går upp från den fjärde porten, och går ner i den fjärde och kommer tillbaka till den femte porten i öster trettio morgnar, och går upp från den och går ner i femte porten. Och då blir dagen längre, elva delar, och natten blir kortare, sju delar. Och den kommer tillbaka i öster och öppnar den sjätte porten, och går upp och går ner i sjätte porten trettioen morgnar med beräkning på den sjätte portens tecken. På den dagen blir dagen längre än natten, och dagen blir dubbel så lång som natten, och dagen blir tolv delar, och natten förkortas och blir sex delar. Och solen når toppen och dagen blir kortare och natten längre, och solen kommer tillbaka i öster och öppnar den sjätte porten, och går upp från den och går ner trettio morgnar. Och när trettio morgnar är avverkade, minskar dagen exakt en del, och blir elva delar, och natt sju. Och solen kommer fram från den sjätte porten i väster, och kommer till öster och går upp i femte porten i trettio morgnar, och går ner i väster igen i femte porten. På den dagen minskar dagen två delar, och summan blir tio delar och natten åtta delar. Och sol går framåt från den femte porten och går ner i femte porten i väster, och går upp i den fjärde porten i trettioen morgnar, och går ner i väster. På den dagen är dag och natt lika långa, och natten nio delar och dagen nio delar. Och solen går upp från den porten och går ner i väster, och kommer tillbaka till öster och går upp trettio morgnar i tredje porten och går ner i väster i den tredje porten. Och på den dagen blir natten längre än dagen, och natten blir längre än dagen, och dag kortare än natten ända till trettionde morgonen, och natten är exakt tio delar och dagen åtta delar. Och solen går upp från den tredje porten och går ner i tredje porten i väster och

kommer tillbaka till öster, och för trettio morgnar går den upp i andra porten i öster, och i på samma sätt går den ner i andra porten i väster på himmeln. Och på den dagen är natten elva delar och dagen sju delar. Och solen går upp på den dag från den andra porten och går ner i väster i den andra porten, och kommer tillbaka till öster till den första porten i trettioen morgnar, och går ner i den första porten i väster. Och på den dagen blir natten längre och är dubbelt så lång som dagen: och natten är exakt tolv delar och dagen sex. Och solen har på så sätt genomkorsat alla delar av sitt kretslopp och återvänder igen till de där indelningarna av kretsloppet, och öppnar den porten trettio morgnar och går ner även i väster i motsatt riktning. Och på den natten har natten minskat i längd till en nionde del, och natten har blivit elva delar och dagen sju delar. Och solen har återkommit och gått in i den andra porten i öster, och kommer tillbaka på de där indelningarna av sitt kretslopp i trettio morgnar, och går upp och går ner. Och på den dagen minskar natten i längd, och natten tio delar och dagen åtta. Och på den dagen går solen upp från den porten, och går ner i väster, och kommer tillbaka i öster, och går upp i den tredje porten i trettioen morgnar, och går ner i väster. På den dagen minskar natten och är nio delar, och dagen nio delar, och natten är lika lång som dagen och året är exakt tre hundra och sextifyra dagar. Och längden av dag och natt, och dagens korthet och nattens som reser sig genom solens bana dessa åtskillnader är gjorda så att dess bana gör att dagen blir längre, och dess bana gör natten kortare. Och detta är solens lag och bana, och solen kommer tillbaka så ofta som sextio gånger och går upp, det är den stora himlakropp vilken kallas sol, för alltid. Så som han går upp, så går han ner och minskar inte, och vilar inte, men arbetar dag och natt, och Hans ljus är sjufaldig ljusare än månen; men i storlek ser de ut att vara lika.

Och efter detta såg jag en mindre ljuskälla, vilken är månen. Och hennes uppgående och nedgående ändras varje månad: och hennes dagar är som solens dagar, och när hennes ljuset är fullt är det en sjundedel av solens ljus. Och så här går hon upp: hennes första fas är i öster och hon kommer fram på trettionde morgonen: och på den dagen blir hon synlig, och visar sin första fas av månen på trettionde dagen tillsammans med solen i porten där solen går upp. Och den ena halvan av henne går framåt med en sjundedel, och hennes hela omkrets är tom, utan ljus, med undantag av en sjundedel av den, och en fjortonedel av hennes ljus. Och när hon får en sjundedel av halva hennes ljus, är hennes ljus en sjundedel av hälften. Och hon går ner med solen, och när solen går upp går månen upp med honom och får hon hälften av en del av ljuset, och i den natten i början av hennes morgon i inledningen av mån-dagen går månen ner med solen, och är osynliga den natten med de fjorton delarna och hälften av en av dem. Och hon går upp på den dagen med exakt en sjunde del, och kommer fram och drar sig tillbaka vid uppgående av solen, och i hennes kvarvarande dagar blir hon ljus i tretton delar.

Och jag såg annan bana, en lag för henne, och hur hon enligt den lagen utför en månadsvis förändring. Och allt detta visade mig Uriel, den helige ängel som är ledare för detta, och han visade mig deras positioner, och jag skrev ner deras positioner så som han visade dem för mig, och jag skrev ner deras månader så som det var, och framträdandet av deras ljus ända tills femton dagar var fullbordade. I enkla sjundedelar fullbordar hon sitt ljus i öster, och i enkla sjundedelar fullbordas hennes mörker i väster. Och i bestämda månader ändras hennes inställningar, och i bestämda månader fullföljs hennes egen egendomliga bana. I två månader går månen ner med solen: i de två mittersta portarna den tredje och fjärde. Hon går framåt i sju dagar, och vänder om och kommer

tillbaka igen genom porten där solen går upp, och fullbordar ljuset: och hon drar sig tillbaka från solen, och i åtta dagar går hon in i sjätte porten där sol går fram. Och när solen går framåt från fjärde porten går hon framåt i sju dagar, tills hon går fram från den femte och vänder tillbaka igen i sju dagar till den fjärde porten och fullbordar hela sitt ljus: och hon drar sig tillbaka och går in genom den första porten i åtta dagar. Och hon kommer tillbaka igen i sju dagar till den fjärde porten i vilken solen går fram. Så såg jag deras positioner - hur månen reste sig och solen gick ner i de där dagarna. Och ifall fem år läggs tillsammans har solen ett överskott på trettio dagar, och alla dagar som tillkommer till ett av dessa fem år, när de är fullständiga, blir det 364 dagar. Och solens överskott och stjärnornas ger sex dagar: i 5 år och 6 dagar varje år ger 30 dagar: och månen faller bakom solen och stjärnorna i 30 dagar. Och solen och stjärnorna för in alla år exakt, så de inte påskyndar eller försenar deras ställning en enda enkel dag i evighet; men fullständigar året med perfekt rättvisa i 364 dagar. På 3 år är det 1,092 dagar, och på 5 år 1,820 dagar, så på 8 år är det 2,912 dagar. För månen ensam är dagarna på 3 år, 1,062, och på 5 år är det 1,770 dagar.

Och året är sålunda komplett i överensstämmelse med deras platser och solens plats, som går upp från portarna genom vilken solen går upp och går ner 30 i dagar.

Och de som styr de tusentals huvuden som är satta över hela skapelsen och över alla stjärnor, har även att göra med de fyra skottdagarna, och deras uppgift hänger oskiljaktigt samman med detta, i enlighet med hur året beräknas, och dessa lämnar en differens på fyra dagar vilka inte är inräknade i året. Och till följd av dem stämmer inte året, för till följd av dessa himlakroppar påverkas hela universum, en i första porten, en i tredje porten, en i fjärde porten, och en i sjätte porten, och årets exakthet är fulländat genom att delas i tre hundrasextifyra delar. För tecknen och

tiderna och året och dagarna visade ängeln Uriel för mig, som var insatt i alla himlakroppar i universum, hur de rör sig i himmelen och hur de ses från jorden, och påverkar dag och natt, solen, månen, och stjärnor, och alla andra himlakroppar vilka påverkar och påverkas av varandra. Tolv dörrar visade Uriel mig, öppna i solens bana på himmelen, genom vilka solens strålar tar sig fram: och från dem sprids värme över jorden, när de öppnas vid deras fastställda tider. Så som för de tolv portarna i himmelen, där solen, månen, och stjärnor passerar igenom i öster och väster, är där många andra fönster öppna till vänster och till höger om dem, och ett fönster producerar värme vid dess fastställda årstid, motsvarande så som dessa gör till dessa dörrar från vilka stjärnorna passerar enligt deras lagbundenhet, och vilka de går ner i motsvarande deras nummer och namn.

Och jag såg tolv portar öppna mot alla vädersträck, från vilka vindarna går framåt och blåser över jorden. Tre av dem är öppna mot öster, och tre mot väster, och tre mot söder, och tre mot norr. Genom fyra av dessa kommer välbehagliga vindar, och från åtta kommer obehagliga vindar: när de kommer, tar de med sig förstörelse på jorden,. Och den första vinden från de där portarna, kallas östanvind, och den kommer fram genom porten i öster, och böjer av mot söder: från den kommer ödeläggelse, torkperiod, hetta och förstörelse. Och genom andra porten i mitten kommer det som är bra, från den kommer regn och fruktbarhet och välstånd och dagg; och genom den tredje porten som ligger mot norr kommer en kall och torr period. Och efter dessa kommer det fram sydliga vindar genom tre portar: genom den första porten kommer en het vind som böjer av mot öster. Och genom mittersta porten kommer det fram välluktande dofter, och dagg och regn, och välstånd, framgång och hälsa. Och genom den tredje porten som ligger mot väster kommer det fram dagg och regn, gräshoppor och ödeläggelse av växtligheten. Och efter

de norra vindarna: kommer från den sjunde porten i öster dagg och regn, gräshoppor och ödeläggelse. Och från den mittersta porten kommer i en rak riktning hälsa och regn och dagg och välstånd; och genom tredje porten i väster kommer moln, rimfrost, och snö och regn. Och efter dessa fyra är de västliga vindarna: genom första porten angränsande mot norr kommer dagg och rimfrost, och kyla och snö och tjäle. Och från den mittersta porten kommer dagg och regn och välstånd; och genom den föregående porten som gränsar till söder kommer det en torrperiod, som bränner och förstör. Och de tolv portarna i de fyra vädersträcken är därmed fullbordade, och deras lagar och deras plågor och välgörande inverkan.

Detta har jag visat dig, min son Metusalem.

Sektion IV

Drömsynerna

Och nu, min son Metusalem, kommer jag att visa dig alla visioner som jag har sett, och berätta dem för dig. Två visioner såg jag innan jag tog en fru, och den ena var ganska olik den andra: den första var när jag lärde mig att skriva: den andra var innan jag tog din mamma, när jag såg en hemsk syn. Och angående den bad jag till Den Högste. Jag hade lagt mig ner i min farfar Mahalalels hus, när jag såg i en syn hur himmelen kollapsade och föll till jorden. Och när den föll till jorden såg jag hur jorden svaldes av en stor avgrund, och bergen bröts sönder, och kullar sjönk ner och jämnades med marken, och höga träd slets sönder från deras stammar, och slungades ner och sjönk i avgrunden. Och då började jag att gråta högt, och sa: "Jorden är förstörd." Och min farfar Mahalalel väckte mig eftersom jag låg nära honom, och sa till mig: "Varför gråter du så, min son, och varför klagar du så?" Och jag berättade för honom hela synen som jag hade sett, och han sa till mig: "en hemsk sak har du sett, min son, och en allvarlig dröm har du haft om hemligheter på grund av orättfärdigheter på jorden: den måste sjunka till avgrunden och förstöras med stor förstörelse. Och nu, min son, stå upp och gör en anhållan till Den Högste, eftersom du är en troende, att en kvarleva kan få förbli på jorden, och att Han inte förstör hela jorden. Min son, från himmelen kommer allt detta att drabba jorden, och på jorden kommer det att bli stor förstörelse. Efter det stod jag upp och bad enträget, och skrev ner min bön för att generationerna inte skulle

upphöra, och jag kommer att visa dig allting, min son Metusalem. Och när jag hade farit bort och iväg och sett himmelen, och solens uppgående i öster, och månens nedgående i väster, och några stjärnor, och hela jorden, och allting så som Han hade känt till det från början, då välsignade jag Den Högstes dom och prisade Honom för att Han hade gjort så att solen gick upp från ett fönster i öster, och reste sig upp till himmelens ansikte, och gick ner och fortsätta att genomkorsa sin väg anvisad av den Högste.

Och jag lyfte upp min händer i rättfärdighet och välsignade den Högste, och talade med min mun, och med min tunga av kött:

Välsignad vare Du, den Högste kungen, stor och är du, den Högste av alla i himmelen, Kung av kungar och världens Gud.

Och Din kraft och Din välvilja är kvar för alltid, och genom alla generationer besitter Du väldet; Och alla himlarna är Din tron för alltid, och hela jorden Din fotpall för alltid.

För Du har skapat och Du regerar i allt, och ingenting är för svårt för Dig, klokhet försvinner inte från Din tron, och vänder inte bort från Din närvaro. Och Du vet och ser och hör allting, och ingenting är gömt för Dig. Och nu är änglarna från Dina himlar skyldiga för överträdelser, och på människorna bidar Din vrede tills den stor domedagen. Och nu, Gud, den Högste och störste Kung, bönfäller och anropar jag Dig för att uppfylla min bön: ge mig ett efterkommande släkten på jorden, och förstör inte allt kött av människor, och gör inte jorden utan invånare, så att den blir evigt förstörd. Och nu, min Högste, förinta från jorden de som har upphetsad Din vrede, men rädda de rättfärdiga och låt dem fortsätta att leva, och hör min bön från Din tjänare, Du Högste."

Och efter denna fick jag en annan dröm, och jag skall berätta hela drömmen för dig, min son. Och Enok talade till sin son Metusalem: "Till dig, min son, kommer jag att tala: hör min ord och luta ditt öra för att höra

din fars drömvision. Innan jag tog din mamma Edna, såg jag i en syn i min säng, hur en tjur kom fram på jorden, och den tjuren var vit; och efter den kom fram en kviga, och tillsammans med kvigan kom två tjurar, en av dem var svart och den andra röd. Och den svarta tjuren stångade ihjäl den röda och förföljde honom över jorden, och därefter kunde jag inte längre se den röda tjuren. Men den svarta tjuren växte och kvigan var med honom, och jag såg oxarna som utgick från honom som liknade och följde honom. Och den första kon, gick bort från den första tjuren för att söka efter den röda, men fann honom inte, och klagade mycket över honom. Och jag tittade till och såg att första tjuren kom till henne och lugnade henne, och från den tiden och framåt grät hon inte mer. Och efter det födde hon en annan vit tjur, och efter honom födde hon många tjurar och svarta kor. Och jag såg i min sömn den vita tjuren likaledes växa och bli en stor vit tjur, och från honom utgick många vita tjurar, och de liknade honom. Och de började avla många vita tjurar, vilka liknade varandra, den ene efter den andra.

Och återigen såg jag en syn medan jag sov, och jag såg himmelen ovan, och en stjärna föll från himmelen, och den stod upp och släpptes på bete och åt bland de där oxarna. Och efter det jag såg en stor och svart oxe, och de ändrade sina beteenden och betesmarker och deras boskap, och började leva med varandra. Och igen såg jag i en syn, och tittade mot himmelen, och jag såg många stjärnor komma ner och slungade sig ner från himmelen till den första stjärnan, och de blev tjurar bland boskapen och släpptes på bete bland dem. Och jag tittade på dem och såg, att de alla släppte ut sina medlemmar, som hästar, och började betäcka korna, och de blev dräktiga och bar på elefanter, kameler, och åsnor. Och oxarna fruktade dem och var rädda för dem, och började bita med tänderna för att uppsluka dem, och stångade dem med sina horn. Och

de började, dessutom, att uppsluka oxarna; och jordens barn började för skälva och flydde från dem.

Och igen jag såg hur de började stånga varandra och uppsluka varandra, och jorden började gråta högt. Och jag lyfte min blick igen mot himmelen, och jag såg i synen, och där kom fram från himmelen varelser som liknade vita människor: och fyra människor kom fram från dem och tre andra med dem. Och de där tre som senast kommit fram fattade mig i händerna och lyfte mig upp, bort från jorden, och lyfte mig upp till en hög plats, och visade mig ett torn upprest högt över jorden, och alla kullar var lägre. Och en sa åt jag: "stanna här tills du ser allting som händer de där elefanterna, kamelerna, och åsnorna, och stjärnorna och oxarna, och alla av dem."

Och jag såg en av de där fyra som hade kommit fram först, och han grep tag i den första stjärnan vilken hade fallit från himmelen, och band den till händer och fötter och kastade den till en avgrund: och avgrunden var smal och djup, och fruktansvärd och mörk. Och en av dem drog ett svärd, och gav det till elefanterna och kamelerna och åsnorna: då började de slå varandra, och hela jorden skakade därför. Och som jag tittade till i synen, stenade en av de där fyra som hade kommit fram från himmelen dem, och samlade ihop och tog de stora stjärnorna vars medlemmar var lika som de där på hästarna, och band dem till händer och fötter, och kastade dem i en avgrund i jorden.

Och en av de där fyra gick till den vita tjuren och instruerade honom i hemlighet, utan att han blev förskräckt: han var född som tjur och blev en man, och byggde åt sig ett stort fartyg och tog sin boning däri; och tre tjurar bodde med honom i fartyget och de stängde in sig däri. Och återigen lyfte jag min blick mot himmelen och såg en högt tak, med sju vattenfall, och de där vattenmassorna flöt med mycket vatten till ett inhägnat område. Och jag såg igen, vattenströmmar öppnas vid ytan av

den stora fördämningen, och att vattnet började stiga , och jag såg att hela dammens yta var täckt med vatten. Och vattnet, mörkret, och dimman förökade sig; och som jag tittade på höjden av vattnet, hade det stigit över kanten, och strömmade över, och den stod på jorden. Och all boskap i inhägnaden var samlade tillsammans tills jag såg hur de sjönk och uppslukades och försvann i vattnet. Men båten flöt på vattnet, men alla oxar och elefanter och kameler och åsnor sjönk till botten med alla andra djur, så att jag inte längre kunde se dem, och de kunde inte fly, utan försvann och sjönk i djupet. Och åter igen såg jag att vattenströmmarna avlägsnades från det höga taket, och sprickorna i jorden fylldes upp och andra avgrunder öppnades. Då började vattnet rinna ner i dessa, och jorden blev synlig; men båten strandade på jorden, och mörkret försvann och ljuset framträdde. Men den vita tjuren som hade blivit en man kom ur båten, och tre tjurar med honom, och en av de tre var lika vit som tjuren, och en av dem var röd, och en svart: och den vita tjuren försvann från dem. Och de började frambringa djur och fåglar, så att det uppstod olika släkten: lejon, tigrar, vargar, hundar, hyenor, vildsvin, rävar, ekorrar, svin, falkar, gamar, glador, örnar, och korpar; och bland dem föddes en vit tjur. Och de började bita varandra; men den vita tjuren som föddes bland dem avlade en vildåsna och en vit tjur, och vildåsnor förökades. Men tjuren som föddes från honom avlade en svart vildgalt och ett vitt får; och den förre avlade många vildsvin, men fåret avlade tolv får. Och när de tolv fåren hade vuxit upp, gav de upp ett av dem till åsnorna, och de där åsnorna gav upp fåret till vargarna, och fåret växte upp bland vargarna. Och Gud hämtade de elva fåren till att leva med det och att beta med det bland vargarna: och de förökades och blev en stor skara av får. Och vargarna började bli rädda för dem, och de förtryckte dem tills de förintade deras små, och de kastade deras unga till en flod med mycket vatten: men fåren började att skrika högt på grund

av deras små, och klagade till deras Gud. Och ett får vilket hade sparats från vargarna flydde och rymde till vildåsnorna; och jag såg fåren hur de klagade och grät, och bönföll deras Gud med all deras kraft, tills fårens Gud steg ned från en hög boning, och kom till dem och betade med dem. Och Han kallade på fåret som hade rymt från vargarna, och talade med det angående vargarna att de borde tillrättvisa dem och inte vidröra fåren. Och fåret gick till vargarna enligt ordet från Gud, och ett annat får mötte det och de gick tillsammans, och de två gick tillsammans till vargarna, och talade med dem och varnade dem att inte vidröra fåren hädanefter. Och därav såg jag vargarna, hur de förtryckte fåren med all deras kraft; och fåren grät högt. Och Gud kom till fåren och de började slå vargarna: och vargarna började klaga; men fåren blev tysta och upphörde genast att gråta. Och jag såg fåren ändatills de försvann från vargarna; men vargarna var förblindade, och vargarna förföljde fåren med all deras kraft. Och Gud gick med fåren som deras ledare, och alla Hans får följde Honom: och hans ansikte skimrade och lyste och var hemskt att se. Men vargarna började förfölja fåren tills de nådde ett hav med vatten. Och havet delade sig, och vatten stod på var sida om dem, och deras Gud ledde dem och platsade sig själv mellan dem och vargarna. Och som vargarna inte såg fåren, fortsatte de till mitten av havet, och vargarna förföljde fåren, och vargarna sprang efter dem in i havet. Och när de såg fårens gud, vände de och flydde av förskräckelse, men havet samlade sig självt tillsammans, och blev så som det var innan, och vattnet dränkte på så sätt vargarna. Och jag såg alla vargarna som förföljde fåren förfrös och drunknade. Men fåren flydde från vattnet och kom fram till en vildmark, där fanns inget vatten och inget gräs; och de öppnade sina ögon och såg; och jag såg fårens gud beta med dem och gav dem vatten och gräs, och fåren kom och han ledde dem. Och fåret klättrade upp till toppen av att hög klippa, och fårens gud sände det till

dem. Och därefter såg jag fårens gud stod framför dem, och Hans framträdande var storslaget och hemskt och majestätiskt, och alla fåren såg Honom och var rädda för Hans ansikte. Och de fruktade och darrade därför inför Honom, och de grät till fåret som ledde dem: "Vi kan inte stå inför vår Gud och se Honom." Och fåret som ledde dem igen klättrade upp till toppen på en klippa, men fåren började bli förblindade och kom bort från vägen som han hade visat dem, men fåren hade inte förstånd till det. Och fårens gud blev ytterst vred på dem, och fåret upptäckte det, och gick ner från toppen på klippan, och kom till fåren, och fann att de flesta av dem blivit förblindade och fallit bort från vägen som angivits dem. Och när de såg fåret fruktade och darrade de vid dess närvaro, och önskade återvända till deras fålla. Och fåret tog de andra fåren med sig, och kom till de fåren som hade varit oförståndiga, och började dräpa dem; och fåren var rädda för dess närvaro, därför att fåret tog tillbaka de som hade fallit bort, och återförde dem till deras fålla. Och jag såg i denna syn att fåret som blev en man byggde ett hus åt fårens gud, och placerade alla får i huset. Och jag såg fåren som hade mött fåret som ledde dem föll i sömn: och jag såg alla bra får förfrysa och små får växte upp i deras plats, och de kom till en betesmark, och närmade sig en ström av vatten. Då drog sig det fåret tillbaka, deras ledare som hade blivit en man, från dem och föll i sömn, och fåren sökte det och grät över det. Och jag såg de gråtande fåren som var kvar, gick över strömmen med vatten, och där uppstod två får som ledare i stället för de ledarna som fallit i sömn. Och jag såg fåren komma till en vacker plats, och ett angenämt och härligt land, och jag såg att fåren var nöjda; och att huset stod bland dem i det angenäma landet. Och ibland var deras ögon öppna, och ibland var de förblindade, tills ett annat får stod upp och ledde dem och förde dem tillbaka, så att deras ögon åter öppnades.

Och hundar och rävar och vildsvin började att uppsluka fåren tills fårens gud uppreste ett annat får, en bagge från dem, vilken ledde dem. Och baggen började stänga hundarna, rävarna, och vildsvinen tills han hade förgjort dem alla. Och fåren vars ögon var öppnade såg baggen, vilken var bland fåren, tills den övergav sin glans och började bita fåren, och trampade på dem, och uppförde sig själv opassande. Och fårens gud sände lammet till ett annat lamm och uppreste den till en bagge och ledare av fåren istället för baggen som hade övergett sin glans. Och den gick till det och talade till det ensam, och uppreste den till en bagge, och gjorde den till prins och ledare för fåren; men under tiden alla dessa saker hände förtryckte hundarna fåren. Och den första baggen förföljde den andra baggen, och den andra baggen reste sig upp och flydde; och jag såg hundarna drog ner den första baggen. Och den andra baggen reste sig upp och ledde fåren. Och fåren växte och ökade i antal; men hundarna, och rävarna, och vildsvinen var rädda för och flydde för baggen, och baggen stängade och dödade vildsvinen, och de vilda odjuret hade inte längre någon kraft och plundrade dem inte mer. Och baggen avlade många får och föll i sömn; och en liten får blev bagge i dess ställe, och blev prins och ledare av fåren. Och huset blev stort och utsträckt, och det var byggt för fåren: och ett torn högt och stort byggdes på huset till fårens gud, och huset var lågt, men tornet var upphöjt och högt, och fårens gud stod på tornet och de offrade ett fullt bord åt Honom. Och jag såg att fåren felade och gick många vägar, och övergav deras hus, och fårens gud kallade några bland fåren och sände dem till fåren, men fåren började dräpa dem. Men en av dem sparades och blev inte ihjälslagen, och den hastade bort och grät högt över fåren; och de försökte dräpa den, men fårens gud räddade den, och tog den upp till mig, och den fick bo hos mig. Och många andra får sände Han till fåren för att vittna för dem och klaga över dem. Och efter det såg jag att de

övergav guds hus och Hans torn, de föll bort helt, och deras ögon förblindades; och jag såg fårens gud hur Han slaktade mycket bland dem i deras flock tills fåren inbjöd slaktaren och förrådde Hans plats. Och Han lämnade dem i händerna på lejon och tigrar, och vargar och hyenor, och till rävar, och till alla vilda djur, och de vilda djuren började riva sönder fåren i bitar. Och jag såg att Han övergav deras hus och deras torn och gav dem alla i händerna på lejon, att riva sönder och uppsluka dem, och i händerna på alla vilda djur. Och jag började skrika högt med all min kraft, och vädja till fårens gud, och att säga till Honom att de höll på att gå under av alla vilda djur. Men Han förblev oberörd, fastän Han såg det, och Han glädde sig åt att de höll på att förgås, och lämnade dem att förgås i händerna på alla odjur. Och Han kallade sjuttio herdar, och gav fåren till dem för att valla dem, och Han talade till herdarna och deras kompanjoner: "Låt var och en av er valla fåren hädanefter, och allting som jag kommenderar skall ni göra. Och jag kommer att leverera dem till er ordentligt numrerade, och berätta vilka av dem som ska avlivas och ni skall göra det." Och Han överlämnade fåren åt dem. Och Han kallade på en annan och talade till honom: "Observera och lägg märke till allting som herdarna kommer att göra mot fåren; för de kommer att förgöra fler än jag kommenderade dem. Och varje överdrift och förstörelse som kommer att utföras genom herdarna skall noteras, och skriv upp hur många de förstör i förhållande till min rekommendation, och hur många enligt deras egna infall: notera hur mycket var enskild herde förstör. Och tala om för mig hur många de förstör, och hur många de överlämnar till förstörelse, så att jag kan ha detta som ett intyg mot dem, och veta varje handling som herdarna gör, så att jag kan förstå och se vad de gör, om de står fast vid mitt kommando eller inte. Men de skall inte veta det, och deklarerar det inte för dem, eller tillrättvisa dem inte, bara notera varje enskild förstörelse som herdarna gör och lägg fram allt för mig." Och jag

såg herdarna valla sin tid, och de började dräpa och förstöra mer än de var ombedda till, och de överlämnade fåren i händerna på lejonen. Och lejonen och tigrarna åt och större delen av fåren höll på att förgås, och vildsvinen åt tillsammans med dem; och de brände tornet och förstörde huset. Och jag blev ytterst sorgsen över tornet och över att fårens hus var förstört, och efteråt var jag förhindrad att se om fåren kom tillbaka till sitt hus. Och herdarna och deras kompanjoner överlämnade fåren till alla vilda djur, att uppsluka dem, och var och en av dem mottog i sin tid ett bestämt nummer: det blev uppskrivet av andra i en bok hur många var och en förstörde. Och var och en slog ihjäl och förstörde fler än föreskrivet; och jag började gråta och klaga på grund av fåren. Och jag såg i synen den som skrev, hur han skrev ner var och en av herdarna som förstörde, dag för dag, och lade fram allt och visade faktiskt hela boken för fårens gud och allting som de hade gjort, och allt som de hade överlämnat till förstörelse. Och boken lästes upp för fårens gud, och Han tog boken från hans händerna och läste den och tillslöt den och lade den ner. Och genast såg jag hur herdarna vallade i tolv timmar, och se tre av fåren vände tillbaka och flyttade in och började att bygga upp allt som hade fallit ner av huset; men vildsvinen försökte att hindra dem, men de kunde det inte. Och de började återigen att bygga som förr, och de reste upp tornet, och det kallades höga tornet; och de började igen att placera ett bord framför tornet, men allt bröd på det var förorenat. Och som de vidrörde allt detta förblindades fåren så att de såg inte, och ögonen på deras herdarna likaledes; och överlämnades i stort antal till deras herdarna för förstörelse, och de trampade på fåren med sina fötter och höll på att förgöra dem. Och fårens gud förblev oberörd tills alla får hade skingrats över fälten och blandades med djuren, och herdarna räddade dem inte från odjuren. Och denne som skrev boken visade upp den och läste den för fårens gud, och bönföll honom för fårens räkning, och vädjade till

Honom för deras skull och han visade Honom allt vad herdarna hade gjort, och intygade för Honom deras gärningar. Och han tog den aktuella boken och lade den ner bredvid Honom och avlägsnade sig.

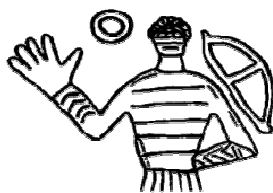
Och jag såg att på detta sätt åtog sig trettiofem herdar att valla fåren, och var och en för sig kompletterade sina perioder och den ena påbörjade sin när den förra var klar; och de andra mottog dem i sina händer, att valla dem i sina perioder, var och en herde i sin egen period. Och efter det såg jag i min syn himmelens fåglar komma, örnar, gamar, glador, korpar; men örnarna ledde alla fåglar; och de började att uppsluka fåren, och hacka ut deras ögon och uppsluka deras kött. Och fåren grät därför att deras kött höll på att förgås av fåglarna, och vad mig beträffar jämrade jag mig i min sömn över herdarna som vallade fåren. Och jag såg att fåren höll på att förgås av hundarna och örnarna och gladorna, och de lämnade varken kött eller hud eller senor kvar på dem tills endast skeletten var kvar: och deras ben föll ner till jorden och endast få får blev kvar. Och tjugotre herdar utförde sina vallningsperioder femtioåtta gånger, men se lamm föddes av de vita fåren, och de började öppna sina ögon och se, och ropade till fåren. Ja, de grät åt dem, men de ville inte lyssna till dem, utan var döva, och deras ögon var blinda. Och jag såg i synen hur korparna flög på ett lamm och tog ett av dem, och slog fåren i bitar och höll på att förgöra dem. Och jag såg hornen växte upp på lammen, och korparna kastade ner deras horn; och jag såg att där växte fram ett stort horn på ett av fåren, och deras ögon öppnades. Och det tittade på dem och deras ögon öppnades, och det grät för fåren, och baggarna såg den och alla sprang till den. Och oaktat fortsatte alla dessa örnar och gamar och korpar och glador att uppsluka fåren och anfälla dem: men fåren förblev tysta, men baggarna klagade och grät. Och korparna stred och slogs med den och försökte att oskadliggöra dess horn, men de hade ingen kraft över. Alla örnar och gamar och korpar och

glador samlade ihop sig, och tillsammans med dem kom alla fåren från fälten, ja, de kom alla tillsammans, och hjälpte varandra att bryta hornen av baggen. Och jag såg ett stort svärd som gavs till fåren, och fåren ryckte fram mot djuren fälten för att dräpa dem, och all djur och fåglar i himmelen flydde före dem. Och jag såg mannen, som skrev boken enligt den uppgift han hade fått av Gud, och han öppnade boken angående förstörelsen som de tolv föregående herdarna hade åstadkommit, och han visade att de hade förstört mycket mer än vad som hade föreskrivits dem, från fårens gud. Och jag såg fårens gud kom till dem och Hans vrede försvarade dem, och den drabbade jorden, och jorden klövs isär, och alla odjur och alla fåglar från himmelen föll för fåren, och svaldes av jorden och den täckte dem. Och jag såg en tron som uppfördes i det angenäma landet, och fårens gud satt sig själv därpå, och de andra tog de tillslutna böckerna och öppnade dem inför fårens gud. Och Gud kallade på de sju första vita människorna, och kommenderade att de skulle föras till Honom, med början på den första stjärnan som visade vägen för alla stjärnorna vars delaktiga medlemskap var detsamma som hästarna, och de fördes fram inför Honom. Och Han sa till mannen som skrev för Honom, som var en av de sju vita, och sa till honom: "Ta de sjuttio herdarna som jag överlämnade fåren till, och som på eget initiativ slog ihjäl fler än jag kommenderade dem till." Och se de var alla fångslade, och de stod alla inför Honom. Och domen hölls först över stjärnorna, och de dömdes och blev funna skyldiga, och fördes till platsen för fördömelse, och de kastades till avgrunden, full av flammande eld.

Och de sjuttio herdarna dömdes och befanns skyldiga, och de kastades till avgrunden. Och jag såg vid den tiden hur en liknade avgrund öppnades mitt i jorden, full av eld, och de hämtade de blinda fåren, och de dömdes alla och befanns skyldiga och kastades till denna brinnande

avgrund, och de brann upp; denna avgrund fanns till höger om deras hus. Och jag såg fåren brinna upp och deras ben brann upp. Och jag stod upp för att se att de återsamlades till det gamla huset; och de hade med sig alla pelare, och alla balkar och ornament från huset och var vid samma tid återsamlade med dem, och de bar det och lade det på en plats i söder i landet. Och jag såg fårens gud hämtade ett nytt hus bättre och mer imponerande än det första, och placerade det på samma plats som det andra där de hade återförsamlats: alla dess pelare var nya, och dess ornament var nya och större än de första, de gamla hade Han tagit bort, och alla fåren fanns där. Och jag såg alla får som hade lämnats kvar, och alla odjur på jorden, och alla fåglar från himmelen, falla ner och hyllade fåren och gjorde en anhållan om att få lyda dem i var sak. Och därefter satte de där tre som var klädda i vitt och hade gripit tag i mina händerna och som hade lyft upp mig, och baggens händer som även tagit tag i mig, de lyfte mig upp och satta mig ner mig i mitten bland fåren då domen ägde rum. Och alla får var vita, och ullen var riklig och ren. Och allt som hade blivit förstört och skingrat, och alla odjuren från fälten, och alla fåglar från himmelen, församlades i det huset, och fårens gud gladdes mycket därför de var alla bra och hade återvänt till Hans hus. Och jag såg att de lade ner svärden som fåren hade fått, och de lämnade tillbaka dem till huset, och de förseglades i närvaron av Gud, och alla fåren var frivilligt inbjudna till huset. Och deras ögon hade öppnats, och de såg det som var bra, och det fanns inte en ibland dem som inte kunde se. Och jag såg att huset var stort och utsträckt och där var mycket liv. Och jag såg att en vit tjur hade blivit född, med stora horn och alla odjur på fälten och alla fåglar i luften var rädda för honom och frågade honom till råds hela tiden. Och jag såg att alla slakten förändrades, och de blev alla vita tjurar; och det första ibland dem blev ett lamm, och lammet blev ett stort djur och hade stora svarta horn på sitt

huvud; och fårens gud gladdes över den och över alla oxar. Och jag sov ibland dem: och jag vaknade och såg allting. Detta är synen jag såg medan jag sov, och jag vaknade och välsignade rättvisans gud och gav Honom äran. Då grät jag i sängen och mina tårar slutade inte rinna förrän jag inte orkade gråta mer: tårarna rann på grund av vad jag hade sett; för allting skall komma att uppfyllas, och alla människornas kommande gärningar visades för mig. Denna natten kom jag ihåg den första drömmen, och på grund av den grät jag och jag blev orolig för vad jag hade sett.

Sektion V

En bok om förmaning och utlovad välfärd för de utvalda

Boken som är skriven av Enok.

Till alla mina barn som skall bebo jorden. Och för framtida generationer som skall få bevittna upprättelse och fred.

Låt inte din själ oroas med anledning av tidernas gång; För Den Högste vet vad som skall hända.

De utvalda skall vakna upp ur sin sömn, och vandra på rättfärdighetens vägar och deras gärningar och tankar skall vara evigt harmoniska.

Han kommer att vara behaglig mot den rättvise och ge honom evig upprättelse, och Han kommer att ge honom kraft så att han skall vara givmild med vänlighet och rättvishet. Och han skall vandra i ljuset för alltid.

Och osanning och orättfärdighet skall försvinna för alltid, och skall ej mer ses från den dagen.

"Och nu, min son Metusalem, kalla hit alla dina bröder, samlas tillsammans din mors söner; För orden kallar på mig, och själens källa flödar i mig, för jag ska visa er allting som ska hända."

Och Metusalem gick och samlade ihop sina bröder och släktingar. Och han sa till dem:

"Hör, Enoks söner, er far skall tala till er, och lyssna på min röst; För jag uppmanar er och säger till er, mina älskade:

Älska upprättelse och vandra i sanning. Men gör det inte om ni inte menar det, och umgås inte med dem som inte menar vad de gör, Men vandra i rättfärdighet, min söner. Och det skall leda er till ett bra liv, och rättfärdighet skall vara era följeslagare.

För jag vet att våldet kommer att öka på jorden, och ett stort straff skall verkställas, och orättfärdigheter kommer att få ett slut:

Ja, det skall skäras av från sina rötter, och hela dess struktur skall bli förstörd.

Och orättfärdigheter skall återigen fullbordas på jorden, och våld och överträdelse skall få överhanden.

Och när orättvisor och osanningar och våld av alla slag ökar, och avfall från sanningens väg och överträdelser av livets lag ökar, kommer en stor tillrättavisning från himmelen på alla dessa, och Den Högste kommer fram med vrede och tuktan För att verkställa dom på jorden.

I de dagarna skall våldet klippas av från sina rötter, och orättfärdigheternas rötter tillsammans med bedrägerier, och de skall förstöras från himmelen.

Och de ociviliserade människornas idoler skall överges, och kyrkorna skall brännas ner, och de skall avlägsnas från hela jorden,

Och det orättfärdiga skall kastas i elden, och förgås för alltid.

Och det sanna skall vakna upp från sin sömn, och klokheten skall uppstå och givas till människorna.

"Och nu skall jag berätta för er, mina söner, och jag skall visa er vägar av rättfärdighet och vägar av våld. Ja, jag kommer att visa dem för er igen för att ni skall veta vad som kommer att hända. Och nu, lyssna på mig, mina söner, vandra på vägar av rättfärdighet, men vandra inte på vägar av våld; för orättfärdigheternas väg leder till döden."

Och efter det började Enok båda att ge och relatera från böckerna. Och Enok sa:

"Angående rättfärdighetens barn och angående de utvalda i världen, och angående upprättelsen av människan, kommer jag att tala dessa saker, ja, jag Enok kommer att tillkännage dem för er, min söner:

I enlighet med det som framträdde för mig i den himmelska synen, och som jag har fått veta genom de heliga änglarnas ord, och genom de himmelska skrifttavlor.

Och Enok började berätta från böckerna och sa: ' jag föddes den sjunde i den första veckan, medan rättfärdigheten på jorden fortfarande fanns kvar.

Och efter mig skall det uppstå mycken ondska i den andra veckan, och det skall vara mycken bedrägeri; Och i den andra veckan skall den första avslutningen ske.

Och i den skall människosläktet räddas; Och efter att den veckan är avslutad skall orättfärdigheterna åter växa upp, och en lag kommer att upprättas för de orättfärdiga.

Och efter den i den tredje veckan skall en människa bli vald som skall få helheten att växa, och Hans efterkommande skall bli bärare av rättfärdigheten i all tid.

Och efter den i den fjärde veckan, skall det heliga och sanna synas, och en lag för alla generationer och ett område skall reserveras för dem.

Och efter den i den femte veckan, skall härlighetens hus byggas och besätta jorden för alltid.

Och efter den i den sjätte veckan skall alla som lever i den bli blinda, och allas deras hjärtan skall överge klokheten.

Och i den tiden skall en människa bli synlig; Och vid den tidens slut skall huset som dominerar brinna upp med eld, och hela den utvalda rasen skall skingras.

Och efter den i den sjunde veckan skall ett avfälligt släkte uppstå, och deras gärningar skall vara många, och alla skall vara avfälliga.

Och vid dess avslut skall de utvalda och sanna förökas, För att få en sjufaldig instruktion angående skapelsen.

För vem av alla människor kan höra sanningens röst av den Helige utan att bli oroad? Och vem kan tänka Hans tankar? och vem kan se det som händer i himmelen? Och vem kan skåda himmelen, och vem kan förstå sakerna i himmelen och se en sådan själ och berätta därom, eller vem kan stiga upp dit och se den världen och tänka som de eller göra som de? Och vem av alla människor kan veta vad som är bredden och längden av jorden, och för vem har visats måtten av allt detta? Eller är där någon som kunde urskilja längden på himmelen och hur stor dess höjd är, och på vad den är grundad, och hur stort antalet stjärnor är, och var vilar alla himlakroppar?

Och efter den veckan kommer en annan, den åttonde veckan, det är den av rättfärdighet, och ett svärd skall ges till den för att den rättvisa domen skall kunna verkställas på förtryckarna, och de skall lämnas i händerna på de utvalda.

Och vid den tidens slut skall de införskaffa sig hus genom sin rättfärdighet, och ett hus skall byggas åt en stor Kung i härlighet för all tid, och alla människor skall vandra i upprättelse.

Och efter den, i den nionde veckan, skall den sanna lagen avslöjas för hela världen, och alla gudlösa handlingar skall försvinna från jorden, och världens förstörelse skall försvinna.

Och efter denna, i den tionde veckan i den sjunde delen, där skall vara en stor evig dom, I vilken Han kommer att verkställa hämnden på änglarna.

Och den första himmelen skall försvinna, och en ny himmel skall framträda, och alla krafter i himlarna skall avge sjufaldig ljus.

Och efter den tiden kommer många oräkneliga veckor, och allt skall vara rättfärdigt och harmoniskt, och synd och osanning skall inte någonsin mer nämnas.

Och nu säger jag till er mina söner, älska sanningen och vandra däri; För sanningens vägar är en värdig verklighet, Men vägar av orättfärdigheter kommer plötsligt att förstöras och försvinna.

Och för människor i alla generationer skall våldets och dödens vägar avslöjas, och de skall hålla sig fjärran från dem, och inte följa dem.

Och nu säger jag till er: vandra inte på ondskans vägar, eller på dödens vägar, och håll er inte nära dem, för att inte bli förstörda.

Men sök och välj det rätta och välj ett medvetet liv, och vandra på vägar av fred, och ni skall leva och trivas.

Och hålla kvar mina ord i era hjärtans tankar, och låt dem inte komma bort från era hjärtan;

För jag vet att syndarna kommer att fresta människor till ondskefull kunskap, så att hon inte kommer att känna sig hemma, och inga sätt att fresta kan ha framgång.

Lidande skall tillfalla de som bygger på orättvisor och förtryck och som lägger bedrägeri som ett fundamentet; För de skall plötsligt stötas omkull, och de skall inte ha fred.

Lidande skall tillfalla de som bygger sina hus med orättfärdigheter; För deras grund kommer inte att hålla, och för svärd skall de falla.

Ni som litar på era rikedomar av guld och silver kommer att få lida, för ni har förlorat era inre rikedomar, därför att ni inte kommer ihåg den Högstes rikedomar.

Ni har engagerat er i hädelse och orättfärdigheter, och ni har blivit klara för slakt och mörker och för stor dom.

Därför talar och berättar jag för er: Han som har skapat er kommer att kullkasta er, och ingen kommer att ha medlidande med er, och er Skapare kommer att glädjas vid er förstörelse.

Och ni utvalda skall i de dagarna vara till förtret för de orättfärdiga.

Mina ögon är vattnen så som jag gråter över er, och jag släpper ner mina tårar som ett regnmoln: så jag kan få vila från mina problem!

Vem har tillåtit er att öva förebråelser och gemenhet? Och så skall domen ta hand om er, syndare.

Var inte rädd för syndare, ni utvalda; För Den Högste kommer att överlämna dem i era händer, så att ni kan få verkställa dom på dem enligt er önskan.

Lidande skall drabba er som dundrar förbannelser som inte kan tagas tillbaks: Läkande skall därför vara långt borta från er på grund av era synder.

Lidande skall drabba er som bemöter era grannar med elakhet; För ni skall bli besvarade enligt era handlingar.

Lidande skall drabba er, ljugande vittnen, och åt de som tynger ner andra med osanning, för plötsligt skall ni förgås.

Lidande skall drabba er, syndare, för att ni förföljer de utvalda; För ni skall ansättas på grund av era orättfärdiga handlingar, och tungt skall detta ok vara på er.

Var hoppfulla, ni utvalda; för plötsligt skall syndarna förgås, och ni skall få herravälde över dem enligt er önskan.

Och på den dag då syndarna skall prövas, skall ni utvalda stiga upp så som örnar, och era bon kommer att vara högre än gamarnas, och ni skall stiga upp och inträda i jordens klippskrevor, för alltid så som kaniner inför de orättfärdiga, och sirenerna skall sucka på grund av er och gråta.

Därför var inte rädda, ni har lidit; För läkande skall vara er del, och ett ljus skall upplysa er, och en röst av vila skall ni höra från himmelen.

Lidande skall drabba er syndare, för era rikedomar får er att framträda som de utvalda, Men era hjärtan bevisar att ni är syndare, och detta faktum skall vara ett intyg mot er och ett minnesmärke över era onda gärningar.

Lidande skall drabba er som uppslukar det finaste av vetet, och dricker vin från stora skålar, och trampar ned de ödmjuka med er kraft.

Lidande skall drabba er som dricker vatten från varenda källa, för plötsligt skall ni vara förbrukade och vissna bort, därför att ni har övergett livets källa.

Lidande skall drabba er som utför orättfärdigheter och bedrägerier och hädelser: det skall vara ett minnesmärke mot er på grund av elakheten.

Lidande skall drabba er, ni mäktiga, som förtrycker de utvalda; för dagen för er förstörelse kommer.

I de dagarna när ni skall dömas skall många och bra dagar komma för er rättfärdiga.

Vet det, ni utvalda, att syndarna kommer att skämmas och förgås på vedergällningens dag och tänk på det ni syndare att den Högste är medveten om er förstörelse, och änglarna i himmelen kommer att glädjas över er förstörelse.

Vad kommer ni att göra ni syndare, och varthän skall ni fly på domens dag, när ni hör böner från de utvalda?

Ja, ni skall färdas bort från dem.

Till dem vilket detta ord skall bli ett intyg: "Ni har varit kamrater med syndare."

Och i de dagarna skall de utvaldas böner nå den Högste, och för er skall domens dagar komma.

Och alla ord från era orättfärdigheter skall läsas upp för den store och Helige, och era ansikten skall vara täckta av skam, och Han kommer att tillbakavisa varje handlig som är grundad på orättfärdigheter.

Lidande skall drabba er syndare, ni som bor på torra land i mitten av stora havet, vars minne är elakt mot er.

Lidande skall drabba er som införskaffar silver och guld på ett oriktigt sätt och säger: "Vi har blivit rika av rikedomar och har ägodelar; och har skaffat oss allting som vi önskat.

Och nu låt oss göra vad vi tänkt oss: för vi har samlat silver, och mycket har vi sparat i våra hus. "Och vår spannmålmagasin är bräddfylla som med vatten, ja och som vatten skall era lögnare flyta bort; för era rikedomar skall inte stanna kvar utan fort försvinna från er;

För ni har skaffat er detta på ett orättfärdigt sätt, och ni skall överlåtes till en stor förbannelse.

Och jag svär för er kloka och för er dåraktiga, för ni har mångfaldiga erfarenheter på jorden.

För ni män skall sätta på er mer prydnad än en kvinna, och fler färgade klädesplagg än en oskuld: I kunglighet och i storslagenhet och i kraft, och i silver och i guld och i rosa, med prakt och mat skall de slösa som med vatten.

Därför skall de sakna visdom, och de skall förgås därigenom tillsammans med sina ägodelar; Och med all sin härlighet och glans, och i skam och i massaker och i stor fattigdom, deras själar skall kastas i elden.

Jag har svuret för er syndare, precis som ett berg inte har blivit en slav, och en kulle inte blivit handgjord av en kvinna, på samma sätt har inte synd skickats till jorden, men människor själv har skapat den, och med en stor förbannelse skall de falla som begår det.